

Τουριστική βιομηχανία

**Ο Τουρισμός κύριο όπλο της Ελλάδος για έξοδο απο την κρίση
- Θεματικός τουρισμός, Ευκαιρία για ανάπτυξη στην Ελλάδα του 21ου αιώνα - Το ντιρλαντά της Ελληνικής τουριστικής βιομηχανίας
- Ο Οικοτουρισμός, μια εναλλακτική μορφή τουρισμού με Μέλλον - Τουρισμός και Ελλάδα - Ο Ελληνικός τουρισμός σήμερα - Τουρισμός = πολιτισμός 'Φλέβα χρυσού' που δεν έχουμε εκμεταλλευτεί**

Υπεύθυνος έκδοσης:
Δ. Κοντογιάννης

Σε αυτό το τεύχος
συνεργάστηκαν &
συμμετείχαν:

**Γιώργος Κοντογιάννης,
Δημήτρης Κ. Γεωργαλάς,
Θανάσης Καλαμίδας,
Δρ.φ Φώτιος Χρήστου,
Αλέξανδρος Αγγελόπουλος,
Νίκος Κελαϊδίτης,
Σοφία Χίντζιου –
Κοντογιάννη
Δημήτρης Κοντογιάννης.**

Επικοινωνία:
info@apopseis.gr
Διαφημίσεις:
info@apopseis.gr

Συνεργασίες:
info@apopseis.gr

Συνδρομές:
info@apopseis.gr

Πληροφορίες:
info@apopseis.gr

© Copyright Apopseis / Δ. Κοντογιάννης

Τα άρθρα και το υλικό του
περιοδικού apopseis.gr, έχουν
γραφτεί αποκλειστικά για το
περιοδικό και σε συμφωνία με τη
διεύθυνση του περιοδικού. Για κάθε
αναδημοσίευση θα παρακαλούσαμε
την επικοινωνία με το περιοδικό στο
email: info@apopseis.gr και την
παράλληλη ανάρτηση της πηγής.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Καλωσορίσατε 3

**Editorial - Ο Τουρισμός κύριο
όπλο της Ελλάδος για έξοδο
απο την κρίση** 4 - 11

**Θεματικός τουρισμός,
Ευκαιρία για ανάπτυξη στην
Ελλάδα του 21ου αιώνα** 12 - 15

**Το ντιρλαντά της Ελληνικής
τουριστικής βιομηχανίας** 16 - 22

**Ο Οικοτουρισμός, μια
εναλλακτική μορφή
τουρισμού με Μέλλον** 24 - 35

Τουρισμός και Ελλάδα 36 - 38

**Ο Ελληνικός τουρισμός
σήμερα** 42 - 34

**Τουρισμός = πολιτισμός
‘Φλέβα χρυσού’ που δεν
έχουμε εκμεταλλευτεί** 46 - 48

Οι θέσεις HATTA 50-51

apopseis.gr

Τεύχος 6

Ιούλιος 2012
www.apopseis.gr

Ανέκαθεν αποδίδαμε την έλλειψη ανταγωνιστικότητας της χώρας μας σε άλλους: Στους πολιτικούς που εύκολα και ανέξοδα τους χαρακτηρίζουμε λαμόγια, στις Ευρωπαϊκές χώρες που έχουν περισσότερα και καλύτερα εργοστάσια, στο έδαφος που δεν επιτρέπει την ανάπτυξη εκτεταμένων καλλιεργειών, στην έλλειψη υποδομών που δεν επιτρέπουν την ύπαρξη βαριάς βιομηχανίας, μέχρι και στον καιρό και στους σεισμούς.

Η αλήθεια όμως είναι πως τη δική μας βαριά βιομηχανία, τον τουρισμό, πολλοί από εμάς φροντίζουν με τις πράξεις τους συνέχεια να τον σαμποτάρουν. Οι ιστορίες με τους ταξιτζήδες που χρέωναν 50€ μονή ταρίφα από Σύνταγμα ως αεροδρόμιο και τις ταμπέλες των νησιωτικών εστιατορίων με άλλο τιμοκατάλογο για τους τουρίστες και άλλον για τους Έλληνες είναι οι πλέον χαρακτηριστικές για το πώς αντιμετωπίζουμε τον τομέα της οικονομίας που συνεισφέρει όσο κανείς άλλος στην οικονομία της χώρας μας. Αν μάλιστα σκεφτεί κανείς ότι μία εβδομάδα σε ξενοδοχεία 5 αστερών στα παράλια της Τουρκίας κοστίζουν όσο δύο μέρες σε κάποιο δημοφιλές νησί του Αιγαίου, αλλά και αν συνυπολογίσει τα πολλά και απρόβλεπτα προβλήματα που μπορεί να αντιμετωπίσει κάποιος επισκέπτης στην Ελλάδα – όπως για παράδειγμα το κλείσιμο των λιμανιών από κάποια απεργία - είναι λογικό τα μνημεία μας να είναι από τα τελευταία σε επαναεπισκενιμότητα στην Ευρώπη και οι Έλληνες να προτιμούμε για τις χειμερινές μας διακοπές τη Βουλγαρία.

Προφανώς το πρόβλημα δεν είναι μόνο ενός κλάδου ή μίας ομάδας ανθρώπων, αλλά πολύ μεγαλύτερο. Είναι πρόβλημα πρωτίστως νοοτροπίας απέναντι στον τουρισμό τον οποίο αντιμετωπίζουμε καιροσκοπικά και όχι με τη λογική της επένδυσης που θα αποδώσει σε βάθος χρόνου.

Μέσα από το τεύχος του περιοδικού apopseis με θέμα τον Τουρισμό στην Ελλάδα φιλοδοξούμε να δείξουμε ποιές είναι οι λύσεις στα προαναφερθέντα προβλήματα και ποιές είναι οι κινήσεις που μπορούν να γίνουν στο μέλλον, τόσο από την πλευρά της πολιτείας, όσο και από τη δική μας. Αν μάλιστα θελήσετε να εκφράσετε τις δικές σας θέσεις και απόψεις ή ακόμα και τις διαφωνίες σας, τότε μπορείτε πάντα να στείλετε mail στο apopseis@apopseis.gr

Καλή ανάγνωση,

Δημήτριος Κοντογιάννης

Καλωσορίσατε

“Ο τουρισμός κύριο όπλο
της Ελλάδος για έξοδο
από την κρίση.”

Γιώργος Κοντογιάννης

Αιχμή του δόρατος δώδεκα προτάσεις για ενίσχυση
του εναλλακτικού τουρισμού

Ο τουρισμός αποτελεί έναν από τους
σημαντικότερους πυλώνες ανάπτυξης για την
Ελλάδα, τα τελευταία τριάντα χρόνια.

Ωστόσο όλοι γνωρίζουμε ότι υπάρχουν πολλά περιθώρια
τόσο για την ποσοτική όσο και για την ποιοτική αναβάθμισή
του.

Η αναβάθμιση αυτή μπορεί να αποτελέσει το κύριο όπλο για
την αντιμετώπιση της οικονομικής κρίσης.

Αιχμή του δόρατος στο νέο αυτό μοντέλο – σε αυτό που θα
δώσει το συν, το πλεονέκτημα στη χώρα μας- θα πρέπει να
είναι οι εναλλακτικές μορφές τουρισμού.

Το μεγάλο πλεονέκτημα των μορφών εναλλακτικού
τουρισμού είναι ότι αν αναπτυχθούν σωστά κατανέμουν το
σύνολο της τουριστικής δραστηριότητας σε όλους τους μήνες
του χρόνου, κάτι το οποίο έχει ανάγκη η χώρα μας.

Ο αριθμός των ευρωπαίων πολιτών που στρέφεται προς τον
εναλλακτικό τουρισμό ξεπερνά τα 35.000.000 και αυξάνεται
με ρυθμούς της τάξεως του 20% τον χρόνο.

Πρόκειται όμως για ένα πεδίο το οποίο ακόμα στην Ελλάδα
βρίσκεται στα σπάργανα, ενώ οποιαδήποτε πρόοδος
οφείλεται στην ιδιωτική πρωτοβουλία.

Και είναι πραγματικά κρίμα να συμβαίνει κάτι τέτοιο, αν
αναλογιστεί κανείς πως η χώρα μας είναι ευλογημένη,
αφού διαθέτει όλα εκείνα τα χαρακτηριστικά (μορφολογία,
κλίμα, φυσικό πλούτο, πολιτιστική κληρονομιά κλπ), τα
οποία της επιτρέπουν να αναπτύξει σχεδόν όλες τις μορφές
εναλλακτικού τουρισμού.

Θα αναφερθώ στις κύριες μορφές εναλλακτικού τουρισμού όπως:

1. Θρησκευτικός τουρισμός

Η χώρα μας διαθέτει μοναδικά μνημεία της χριστιανικής πίστης τα οποία πρέπει να αναδειχθούν μέσα από ολοκληρωμένα πακέτα φιλοξενίας.

2. Ιαματικός τουρισμός

Ο νόμος του 2006 δεν υλοποιήθηκε ποτέ λόγω της πληθώρας των προεδρικών διαταγμάτων και των υπουργικών αποφάσεων που χρειάζονταν για την εφαρμογή του.

Πρόκειται για μια μορφή τουρισμού η οποία επιφέρει σημαντικά έσοδα καθώς, ο μέσος όρος παραμονής των τουριστών είναι γύρω στις 13-14 ημέρες.

3. Θεραπευτικός τουρισμός

Προς αυτήν την κατεύθυνση είναι σημαντικό να γίνει το συντομότερο η απαιτούμενη νομοθετική ρύθμιση που θα δίνει τη δυνατότητα σε ξενοδοχεία να αναπτύξουν δραστηριότητες που έχουν σχέση με την παροχή υπηρεσιών υγείας. Επί παραδείγματι θα μπορούσαν να αναπτυχθούν ξενοδοχεία που θα διαθέτουν υπηρεσίες αιμοκάθαρσης ή υπηρεσίες για άτομα με κινητικά προβλήματα κλπ. Ο θεραπευτικός τουρισμός, επηρεάζεται λιγότερο από την διεθνή οικονομική κρίση, αφού τα έξοδα των ασθενών τα πληρώνουν τα Ασφαλιστικά Ταμεία κάθε χώρας.

4. Πολιτιστικός τουρισμός

Το τετράπτυχο: μεταφορά-ξενάγηση-φιλοξενία-ψυχαγωγία αποτελεί βασικό ζητούμενο και είναι αναγκαίο άμεσα να γίνει πράξη.

Και δεν πρέπει να σταθούμε μόνο στον πολιτισμό των προγόνων μας. Το Ελληνικό Φεστιβάλ (Αθηνών και Επιδαύρου) μέσα από την κατάλληλη προβολή και την ανάπτυξη ολοκληρωμένων πακέτων φιλοξενίας, μπορεί να ξαναβάλει τη χώρα μας στον ευρωπαϊκό χάρτη των πολιτιστικών προορισμών όπως ακριβώς συμβαίνει με την Αβινιόν της Γαλλίας και άλλες πόλεις.

5. Αθλητικός τουρισμός

Έχουμε μείνει πίσω. Δεν είναι κρίμα να μην αξιοποιείται το brand name της Αρχαίας Ολυμπίας λόγω έλλειψης χώρου όπου θα φιλοξενοούνται αθλητικές διοργανώσεις; Δεν είναι κρίμα να μην αξιοποιούνται λίμνες όπως της Καστοριάς, των Ιωαννίνων, του Καϊάφα ως προπονητικά κέντρα για κωπηλασία; Δεν είναι κρίμα να μην αξιοποιούνται περιοχές με ιδανικό κλίμα το καλοκαίρι όπως η Ευρυτανία, τα Γρεβενά για την προετοιμασία ποδοσφαιρικών ομάδων;

6. Γεωτουρισμός

Ο γεωτουρισμός μπορεί να αναπτυχθεί σε περιοχές που διαθέτουν σημαντικά γεωλογικά μνημεία, τα οποία αποτελούν πόλο προσέλκυσης τουριστών ειδικού ενδιαφέροντος όπως για παράδειγμα το γεωπάρκο του Ψηλορείτη, το Σπήλαιο Αλιστράτης στις Σέρρες, του Δυρού στη Μάνη, το Απολιθωμένο Δάσος της Λέσβου.

7. Διατροφικός τουρισμός - Οινοτουρισμός

Παγκοσμίως είναι παραδεκτό πλέον ότι η μεσογειακή και ιδιαίτερα η κρητική διατροφή αποτελεί το πιο υγιεινό είδος διατροφής.

Το γεγονός αυτό μπορεί να συνδυασθεί και με τις λαογραφικές παραδόσεις που βρίσκονται πίσω από την παρασκευή κάθε φαγητού και να προσφέρει μοναδικές συγκινήσεις στους τουρίστες.

Η γνωριμία με τους ελληνικούς αμπελώνες και τις τοπικές μονάδες παραγωγής οίνου, αποτελεί μια επί

πλέον μοναδική εμπειρία για τους επισκέπτες της χώρας μας.

8. Οικοτουρισμός

Η τάση αυτή που αναπτύσσεται σταδιακά από την ιδιωτική πρωτοβουλία, είναι απαραίτητο να στηριχθεί από την πολιτεία, με τη δημιουργία ενός ολοκληρωμένου θεσμικού πλαισίου.

9. Καταδυτικός τουρισμός

Πρόκειται για μια μορφή τουρισμού που απευθύνεται μεν σε ειδικό κοινό αλλά με ακριβά γούστα και βαρύ πορτοφόλι, αφού και μόνο ο εξοπλισμός στοιχίζει πολλά. Να θυμίσω ότι άλλες χώρες που δεν διαθέτουν τον υπέροχο ελληνικό βυθό έχουν ποντίσει πλοία για να δημιουργήσουν χώρους επίσκεψης των δυτών. Νόμος για την ανάπτυξη του καταδυτικού τουρισμού υπάρχει, μένει να δοθούν κι άλλα κίνητρα και να αξιοποιηθεί.

10. Κρουαζιέρα

Πρόκειται για μια μορφή τουρισμού στην οποία η Ελλάδα θα έπρεπε να είναι κυρίαρχη. Πρέπει να καταργηθούν τα αντικίνητρα που υπάρχουν στην αγορά και να ενισχυθεί περαιτέρω η ιδιωτική πρωτοβουλία, αλλά και μέσω διεθνών συμφωνιών να λειτουργήσουν λιμάνια ως σημεία έναρξης κρουαζιέρας (home port) στη μεσόγειο, με κυρίαρχα τα λιμάνια του Πειραιά και του Κατακόλου.

11. Επαγγελματικός – Συνεδριακός τουρισμός.

Αναπτύσσεται σταδιακά μέσω της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Χρειάζονται όμως κίνητρα για την κατασκευή συνεδριακών κέντρων σε περιοχές με ιστορία ή φυσικό κάλος.

12. Περιπατητικός τουρισμός.

Πρόκειται για μια μορφή τουρισμού στην οποία η Τοπική Αυτοδιοίκηση μπορεί να παίζει σημαίνοντα ρόλο με τη χάραξη και ανάδειξη μονοπατιών

Από τα παραπάνω προκύπτει πως η χώρα μας διαθέτει την «πρώτη ύλη» για την ανάπτυξη των εναλλακτικών μορφών τουρισμού. Αυτό που πρέπει να γίνει άμεσα είναι η πολιτεία να «επενδύσει» σε αυτές μέσω:

- i. Της δημιουργίας ευνοϊκού νομοθετικού πλαισίου.
- ii. Της δημιουργίας κατάλληλων υποδομών.
- iii. Της εκπαίδευσης του ανθρώπινου δυναμικού.
- iv. Της προβολής, σε Ελλάδα και εξωτερικό των νέων δυνατοτήτων και ευκαιριών που δίνει η χώρα.

Επί πλέον, πρέπει να ληφθούν μέτρα που να αφορούν την προσφορά και την ζήτηση του τουριστικού προϊόντος:

-Όσον αφορά στο επίπεδο της προσφοράς στόχος μας πρέπει να είναι η διατήρηση του προϊόντος «ήλιος και θάλασσα» με αναβάθμιση της ποιότητάς του και συνεχή βελτίωση της σχέσης τιμής προς ποιότητα.

-Όσον αφορά στη ζήτηση, ο τουρισμός πρέπει να δημιουργεί συνέργειες και οικονομίες φάσματος με τομείς όπως ο πολιτισμός, ο αθλητισμός, η γαστρονομία.

Επί πλέον, βαρύνουσα σημασία έχουν

οι επενδύσεις στην τεχνολογία και στο ανθρώπινο δυναμικό, του οποίου η εκπαίδευση αποτελεί βασική παράμετρος για την παροχή ποιοτικών υπηρεσιών και την βελτίωση της παραγωγικότητας.

Ακόμα, πρέπει να εξετάσουμε με σοβαρότητα την δυνατότητα ανάπτυξης του μοντέλου της **τουριστικής κατοικίας (holiday home)** το οποίο λειτουργεί με επιτυχία στο εξωτερικό καθώς είναι ανάμεσα στους πέντε σημαντικότερους λόγους για τους οποίους οι Ευρωπαίοι ταξιδεύουν στο εξωτερικό.

Τέλος, λόγω της οικονομικής κρίσης είναι απαραίτητο να ληφθούν μέτρα όπως:

Απαλλαγή πάσης φορολογίας για μια 5ετία των νέων τουριστικών επιχειρήσεων.

Οι τουριστικές επιχειρήσεις που ιδρύονται από νέους έως 30 ετών να έχουν μειωμένες ασφαλιστικές εισφορές.

Οι τουριστικές επιχειρήσεις που προσλαμβάνουν νέους έως 30 ετών-ακόμα κι αν λειτουργούν πολλά έτη- να έχουν μειωμένες ασφαλιστικές εισφορές, με την προϋπόθεση να μη μειώνουν τον αριθμό των υπαλλήλων που απασχολούν.

Σταθερό φορολογικό σύστημα για τουλάχιστον μια πενταετία και στις επιχειρήσεις του ευρύτερου τουριστικού χώρου.

Μείωση του ΦΠΑ όχι μόνο στο χώρο της εστίασης, αλλά και γενικότερα στην παροχή υπηρεσιών τουριστικού χαρακτήρα.

Είναι βέβαιο ότι η υλοποίηση προτάσεων όπως οι παραπάνω, αλλά και γενικότερα οι περιστάσεις χρειάζονται τόλμη και αποφασιστικότητα. Κάτι που λείπει από τις κυβερνήσεις μέχρι σήμερα.

Οι έκτακτες καταστάσεις επιβάλλουν τη λήψη εκτάκτων μέτρων. Και επειδή ο τουρισμός ως οικονομική δραστηριότητα έχει το πλεονέκτημα να αποδίδει άμεσα αποτελέσματα, θα πρέπει η νέα ελληνική κυβέρνηση να παράσχει όλες εκείνες τις δυνατότητες για την ανάπτυξή του.

Η επανίδρυση του υπουργείου Τουρισμού, είναι το πρώτο βήμα. Πρέπει να ακολουθήσουν πολλά ώστε το μήνυμα ότι κάτι έχει αλλάξει σε αυτόν τον τόπο να φθάσει το συντομότερο όχι μόνο στους τουρίστες, αλλά και στους επενδυτές του εξωτερικού. —◆—

Ο **Γιώργος Κοντογιάννης**, πρώην υφυπουργός Εργασίας, **εξελέγη** βουλευτής του Νομού Ηλείας με τη Ν.Δ. για πρώτη φορά το Μάρτιο του 2004 και επανεξελέγη το 2007 και το 2009 μετά απο μακρόχρονη δημοσιογραφική και συγγραφική καριέρα

Θεματικός Τουρισμός Ευκαιρία Για Ανάπτυξη Στην Ελλάδα Του 21ου Αιώνα.

Δημήτρης Κ. Γεωργαλάς

Το νέο τοπίο στον τουρισμό δίνει πρόσθετες ευκαιρίες ανάπτυξης με τις εξειδικευμένες υπηρεσίες του θεματικού τουρισμού.

Ο θεματικός τουρισμός αποτελεί τμήμα των ειδικών μορφών τουρισμού, οι οποίες χαρακτηρίζονται από την ύπαρξη ενός ειδικού κινήτρου και από την ανάπτυξη μιας αντίστοιχης ειδικής υποδομής (ζήτηση - προσφορά).

Με τον θεματικό τουρισμό, οι άνθρωποι αναζητούν ένα διαφορετικό τρόπο αναψυχής, ο οποίος συνδέεται με την διατήρηση της τοπικής κουλτούρας, την προστασία του φυσικού και ανθρωπογενούς περιβάλλοντος αλλά και με την αποφυγή της χρήσης υπηρεσιών μαζικού τουρισμού.

Ανταποκρινόμενη στην διεθνή τάση για διεύρυνση και διαφοροποίηση του τουριστικού της προϊόντος, η Ελλάδα, τα τελευταία χρόνια, προσφέρει ελκυστικά πακέτα και υπηρεσίες θεματικού τουρισμού.

Με την βοήθεια σημαντικών κρατικών επενδυτικών κινήτρων οι επιχειρηματίες δημιουργούν υποδομές και υπηρεσίες σχετικές με τον τουρισμό υγείας, τον θρησκευτικό τουρισμό, τον γαστρονομικό τουρισμό, τον αθλητικό τουρισμό, τον τουρισμό περιπέτειας, τον οικοτουρισμό αλλά και τον αγροτουρισμό.

Οικοτουρισμός

Η Ελλάδα με ένα πλήθος μοναδικών οικοσυστημάτων όπως οι προστατευόμενες περιοχές Ramsar, αγροτικά τοπία, χιλιάδες νησιά, ατέλειωτη ακτογραμμή, επιβλητικά βουνά, λίμνες και ποτάμια, παρέχει μοναδικές ευκαιρίες για την ανάπτυξη οικοτουριστικών εμπειριών.

Τουρισμός Περιπέτειας & Αθλητικός Τουρισμός

Ιστιοπλοΐα, καταδύσεις, εξερεύνηση σπηλαίων, ποδήλατο βουνού, αλεξίπτωτο και αλεξίπτωτο πλαγιάς, οδοιπορία αλλά και αναριχήσεις. Η Ελλάδα είναι σε θέση να προσελκύσει λάτρεις των σπορ από όλο τον κόσμο, οι οποίοι έχουν τη δυνατότητα να ασχοληθούν με ποικίλες δραστηριότητες, ενώ παράλληλα θα απολαμβάνουν τα φυσικά θέλγητρα της χώρας, από θεαματικά τοπία μέχρι μαγευτικές παραλίες.

Θρησκευτικός Τουρισμός

Ο θρησκευτικός τουρισμός συνδυάζει πνευματικά, πολιτισμικά και ιστορικά θέματα. Εκτός από τα ταξίδια σε Χριστιανικά Ορθόδοξα μοναστήρια, όπως του Όρους Άθω και των Μετεώρων, οι επισκέπτες έρχονται στην Ελλάδα για να θαυμάσουν και να μελετήσουν τα μοναδικά βυζαντινά και μετα-βυζαντινά αριστουργήματα, όπως εικόνες και εικονογραφίες, μωσαϊκά, τοιχογραφίες και ιερά. Η θρησκευτική

κληρονομιά της Ελλάδας προσελκύει επισκέπτες από όλο τον κόσμο, οι οποίοι επισκέπτονται εκκλησίες και μοναστήρια σε όλη τη χώρα που συχνά βρίσκονται σε περιοχές με εξαιρετικά τοπία. Τέτοιες εμπειρίες συμπληρώνουν πιο δημοφιλείς και παραδοσιακές μορφές τουρισμού και προσφέρουν μοναδικές ευκαιρίες σε όλη την Ελλάδα.

Τουρισμός Υγείας

Η χώρα μας είναι παγκόσμιως γνωστή για το επιστημονικό της προσωπικό και ειδικά τους άριστους γιατρούς της. Σπουδαγμένοι και εξειδικευμένοι στα καλύτερα πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα της Ευρώπης και της Βορείου Αμερικής, προσφέρουν άριστες ιατρικές υπηρεσίες και στρατηγικό πλεονέκτημα για τη χώρα, στον τομέα του Ιατρικού τουρισμού.

Η φυσική αποκατάσταση, η πλαστική χειρουργική, τα κέντρα αποτοξίνωσης, η οδοντιατρική φροντίδα, οι κλινικές γονιμότητας και η αιμοκάθαρση, είναι από τους τομείς που γνωρίζουν επιτυχία στον τομέα του τουρισμού υγείας. Οι ασθενείς ανακαλύπτουν τα οφέλη της ιατρικής φροντίδας σε κλινικές και ιατρεία, σε συνδυασμό με την ανάρρωσή τους σε ένα ελκυστικό περιβάλλον, απολαμβάνουν την ελληνική φιλοξενία.

Αγροτουρισμός

Ο αγροτουρισμός είναι μοχλός οικονομικής ανάπτυξης, σε απομακρυσμένες περιοχές της περιφέρειας και αποτελεί «πόλο έλξης» για τουρίστες σε τοπικές γιορτές και εκδηλώσεις. Ακόμη ενισχύει την παραγωγή και την πώληση τοπικών προϊόντωνπροστατευομένηςονομασίας προέλευσης και δημιουργεί ισχυρούς δεσμούς, μεταξύ τόπου και επισκέπτη.

Ο αγροτουρισμός μπορεί να συνδυαστεί και με άλλες μορφές θεματικού τουρισμού όπως είναι ο αθλητικός, ο θρησκευτικός, ο ιστορικός τουρισμός και ο τουρισμός υγείας.

Η Ελλάδα πρέπει σε αυτή την αναπτυσσόμενη αγορά, να προσφέρει μοναδικές εμπειρίες διακοπών με άξονα τα παραδοσιακά χωριά και την ευκαιρία για τη δημιουργία προϊόντων, σύμφωνα με τις τοπικές παραδόσεις, τα ήθη και έθιμα και τις παραδοσιακές τέχνες.

Θα μπορούσαμε να αναφερθούμε ακόμη σε μια πλειάδα θεματικών ενοτήτων, που δίνουν την ευκαιρία στην χώρα μας, να αναπτύξει ένα παραγωγικό κεφάλαιο με άξονα τον άνθρωπο και τον πολιτισμό και σε άμεση σχέση με την «Τουριστική Βιομηχανία» όπως :

- ο ιαματικός τουρισμός,
 - ο γεωτουρισμός,
 - η περιήγηση στα εθνικά πάρκα,
 - η γνωριμία με τα μουσεία,
 - η επίσκεψη σε κάστρα,
 - η διαμονή σε παραδοσιακά ξενοδοχεία και ξενώνες,
 - η θαλασσοθεραπεία-spa,
 - ο γαστρονομικός τουρισμος,
 - ο οινικός τουρισμος,
 - ο συνεδριακός τουρισμός
- και φυσικά
- ο αστικός τουρισμός.

Το βέβαιο είναι ότι η ανάγκη για κάλυψη όλων των πιο πάνω αναφερόμενων τάσεων του θεματικού τουρισμού, χρειάζεται εκπαίδευση, αλλαγή νοοτροπίας, πολιτισμικό σχεδιασμό και θεσμικό πλαίσιο εξελιγμένο και σύγχρονο.

Το μεράκι και το Ελληνικό κέφι δεν αρκούν.

Δεν χρειάζεται να ανακαλύψουμε τον τροχό...

Μπορούμε να υιοθετίσουμε πρακτικές άλλων χωρών στον θεματικό τουρισμό και με τις κατάλληλες πολιτικές να τις προσαρμόσουμε στις ανάγκες μας.

Αυτό που θα πρέπει να κάνουμε είναι να σκεφτούμε πως θα πάμε ένα βήμα μπροστά. Πως θα συνεργαστούμε οι επαγγελματίες, οι τοπικές κοινωνίες και οι κρατικοί φορείς για να πετύχουμε το ζητούμενο, **«την αειφόρο τουριστική ανάπτυξη».**

Ο «προορισμός Ελλάς» πρέπει να μένει ανοιχτός 24 ώρες την ημέρα και 365 μέρες το χρόνο! —◆—

Ο Δημήτρης Κ. Γεωργαλάς γεννήθηκε στην Αθήνα το 1961, σπούδασε Τουριστική Διαχείριση στο Ηνωμένο Βασίλειο και κατέχει μεταπτυχιακό τίτλο στην Βιοτεχνολογία. Έχει εργαστεί σε μεγάλα τουριστικά γραφεία του εσωτερικού, και σε πολυεθνικές σε Ελλάδα και Εξωτερικό, στο χώρο των φαρμάκων, των ιατρικών μηχανημάτων και των FMCG’s. Από το 2001 είναι ελεύθερος επαγγελματίας, με δραστηριότητα στην διαχείριση προορισμού, τον θεματικό τουρισμό και τις ειδικές ενέργειες marketing.

Είναι παντρεμένος και πατέρας δυο παιδιών, διδάσκει ειδικά θέματα εξωτερικού εμπορίου και κοινωνικής δικτύωσης, σε επιχειρήσεις και οργανισμούς. Ασχολείται ενεργά με το διαδίκτυο από το 1993 με άμεση εμπλοκή στα κοινωνικά δίκτυα και στο «ιστολογείν».

Φανατικός ταξιδευτής, ερασιτέχνης φωτογράφος, μαχόμενος αγνωστικός και φιλελεύθερος. Όραμά του μια Ευρωπαϊκή Ελλάδα.

Το ντιρλαντά της ελληνικής τουριστικής βιομηχανίας

Η λέξη βιομηχανία και μάλιστα βαριά βιομηχανία άρχισε να συνοδεύει τον τουρισμό και ειδικά τον ελληνικό τουρισμό πριν από μια εικοσαετία και ήρθε περισσότερο από ανάγκη για να αντιμετωπίσει μια σειρά από άλλες έννοιες και για να δώσει πνοή ανανέωσης σε μια βιομηχανία που άσθμαινε παρά για να δώσει τις πραγματικές διαστάσεις που οι λέξεις βαριά βιομηχανία αξίζουν.

Την πρώτη φορά που ένιωσα τι σημαίνει για πολλούς ανθρώπους Ελλάδα και το να περάσουν έστω και λίγες μέρες στην Ελλάδα ήταν η πρώτη μέρα, την πρώτη φορά που έφτασα στο Λονδίνο. Μόλις είχα πάρει μια υποτροφία και επρόκειτο να φοιτήσω σε ένα από τα πιο γνωστά πανεπιστήμια στον κόσμο – εκείνη την εποχή ακόμα έδιναν υποτροφίες κάποια πανεπιστήμια – και πριν καταλήξω στο τελικό μου προορισμό και στο δωμάτιο, σε μια φοιτητική λέσχη που είχα δει μόνο σε φωτογραφίες - φυσικά μιλάμε για την προ-ιντερνετ εποχή - αποφάσισα ότι έπρεπε να έχω και την πρώτη μου εμπειρία από τα αγγλικά παμπ που τόσα είχα διαβάσει και γεύση από αγγλική μπύρα. Έτσι σαν καλός τουρίστας πήγα στο πιο τουριστικό μέρος του Λονδίνου, στο Covent Garden για να βρω ένα καλό παμπ. Στην Ελλάδα τότε κυκλοφορούσε ένα μουσικό και λίγο ροκ lifestyle περιοδικό, το «ποπ και ροκ» του Γιάννη Πετρίδη που είχε κάνει το Λονδίνο το πιο επιθυμητό ροκ προορισμό και το Covent Garden πρέπει.

Τώρα ξέρω ότι θα σας φανεί τουλάχιστον σουρεαλιστικό, αλλά μετά από πέντε λεπτά και ένα ποτήρι μπύρας στο χέρι – η πρώτη

μου πάντ, για να γίνουμε και λίγο εγγλέζοι, και η πρώτη μου μπίτερ, είδος μπύρας – άκουσα τον Ζορμπά σε στιλ ντίσκο και ακολούθησε το ντιρλαντά! Σας πληροφορώ ότι η πρώτη μου βραδιά στο Λονδίνο πέρασε ...ελληνικότατα, με τζατζίκι και ούζο! Σε ένα παμπ γεμάτο από ανθρώπους που αγαπούν την Ελλάδα και που οι λέξεις διακοπές, φυσική ομορφιά, θάλασσα και ήλιος είναι άμεσα συνδυασμένες αν όχι συνυφασμένες με την Ελλάδα. Όχι ότι εμείς οι έλληνες δεν τα ξέρουμε όλα αυτά, αλλά έχει άλλη δύναμη όταν το ακούς από τους άλλους, τους ξένους. Αυτούς που αγοράζουν αυτό που προσπαθεί να πουλήσει η βαριά βιομηχανία και που λέγεται τουρισμός. Αυτοί που είναι το μεγάλο κομμάτι του target group που λένε και οι πιο ειδικοί.

Στα επόμενα τριάντα χρόνια που έχω ζήσει στο εξωτερικό είχα πάρα πολλές φορές την ευκαιρία να νιώσω την εκτίμηση και την αγάπη που τρέφουν οι ξένοι για την Ελλάδα και παρόλο που πολλές φορές έχει ειπωθεί ακόμα και από πολύ ειδικούς ότι είναι θέμα οικονομικό, η δική μου αίσθηση είναι ότι δεν είναι απλά θέμα οικονομικό. Έχω ένα φίλο στην Φιλανδία που πηγαίνει στην Πάργα κάθε καλοκαίρι ένα μηνά τριάντα χρόνια τώρα. Και όταν για μια χρόνια πήγε για δέκα μέρες στην Ισπανία, δεν το θεώρησε διακοπές και χρειάστηκε να πάει τις υπόλοιπες μέρες της αδειάς του στη Πάργα υποσχόμενος ότι ποτέ δεν θα ξανακάνει το ίδιο λάθος. Έχω φίλο από την Ολλανδία που ονειρεύεται να αγοράσει σπίτι στην Ελλάδα και ένα Γερμανό – ναι Γερμανό – που δεν μπορεί να φανταστεί καλοκαίρι χωρίς Ελλάδα. Κι έναν ισπανό και έναν ακόμα Φιλανδό και πολλούς εγγλέζους.

Αλλά τι είναι αυτό που τους μαγεύει; Μιας και βρισκόμαστε στο καράβι των αναμνήσεων μόλις θυμήθηκα τις πρώτες μου διακοπές στην Ελλάδα με παρέα. Από Λονδίνο λοιπόν και ένας από τους πρώτους σταθμούς οι Δελφοί. Δελφοί όχι γιατί το είχα προγραμματίσει αλλά γιατί ήταν η επιθυμία της συντρόφου μου. Όταν στάθηκε λοιπόν εκεί δίπλα στο βράχο, στον ομφαλό της γης, είδα δάκρυα στα μάτια της και όπως μου εξήγησε μετά, αυτή η επίσκεψη ήταν όνειρο ζωής. Χρόνια τώρα ονειρευόταν να βρεθεί σε αυτό το σημείο και για χρόνια τώρα είχε πλάσει δεκάδες μύθους γι αυτό το σημείο. Και από ότι συμπλήρωσε μετά όλοι οι μύθοι της είχαν βγει αληθινοί απλά, δεν μπορούσε να τους εξηγήσει με λέξεις. Κάτι παρόμοιο μου έχει πει και ο Φιλανδός φίλος που έρχεται κάθε χρόνο για τριάντα χρόνια, ότι είναι κάτι που δεν μπορεί να εξηγήσει με λόγια. Και το έχω ακούσει ξανά και ξανά από γνωστούς και αγνώστους, ότι υπάρχει κάτι που τους καλεί. Είναι οι άνθρωποι, η φύση, ο ιστορία, το φαγητό, η θάλασσα, οι μυρωδιές, ο αέρας, όλα μαζί!

Και ναι υπάρχουν πολλοί που έρχονται στην Ελλάδα για να κάνουν οικονομικές διακοπές, δίπλα στη θάλασσα και σε μια χώρα που προσφέρει παράλληλα με την διασκέδαση και κάτι εκπαιδευτικό. Και είναι οι ίδιοι που αν η Ισπανία τους προσφέρει πιο δελεαστικές τιμές θα μεταφερθούν στην Ισπανία ή στη Τουρκία. Αλλά η Ελλάδα αυτή τη στιγμή – ειδικά αυτή τη στιγμή - όσο τρελό και να φαίνεται μετρά τους φίλους της κυρίως στον τουρισμό. Και πρέπει να έχει πολλούς φίλους. Γιατί καμία φήμη ή δημοσίευμα δεν άλλαξε την προγραμματισμένη επίσκεψη του Φιλανδού φίλου μου στη Πάργα, η του Γερμανού φίλου μου στη Κρήτη. Γιατί αυτοί όπως και δεκάδες χιλιάδες άλλοι δεν πάνε στην Ελλάδα για το φθηνό ξενοδοχείο και τη φθηνή μπίρα σε σχέση με τη χώρα τους αλλά γιατί έχουν αυτό τον ομφάλιο λώρο που τους συνδέει με την Ελλάδα και δεν θέλουν να τον χάσουν. Αυτοί λοιπόν είναι ... πελάτες. Πιστοί πελάτες που δεν τους τρομάζει καμιά Μέρκελ και ΔΝΤ. Και αυτούς του πελάτες θα τους δούμε φέτος και μπορούν να γίνουν το ζυμάρι για μια μεγάλη παραγωγή, ένα νέο ξεκίνημα μιας και μιλάμε με όρους βιομηχανίας.

Αλλά πριν αναλύσουμε τους όρους ας περάσουμε σε ένα άλλο δείγμα αναμνήσεων. Με την τέως γυναίκα μου βρισκόμαστε σε ένα εστιατόριο σε νησί κοντά στην Αθήνα και την αφήνω να παραγγέλλει πρώτη, αφού παραγγέλλει στα αγγλικά μετά λέω κι εγώ τι θέλουμε από ορεκτικά και τι θα ήθελα για κυρίως

πιάτο φυσικά στα Ελληνικά. Όποτε ο σερβιτόρος με κοιτάζει έκπληκτος και με ερωτάει «είσαι Έλληνας;» Μετά την θετική απάντηση κάτι άλλαξε. Ξαφνικά μας συμβούλευσε να παραγγείλουμε κάτι άλλο από αυτό που ήθελε η γυναίκα μου και εμένα με προέτρεψε να αλλάξω κάποιο από τα ορεκτικά. Δεν είπα τίποτα αλλά από ότι φάνηκε δεν είχαμε τελειώσει ακόμα. Όταν ήρθε η ώρα του λογαριασμού με συμβούλεψε ότι θα ήταν καλύτερα να παραγγέλνω πάντα εγώ για να μην χρεωνόμαστε τιμές για ... ξένους! Ένωσα ναυτία.

Σε επόμενο ταξίδι μας σε άλλο νησί στα Δωδεκάνησα ο άλλος εστιατορας αυτή τη φορά τσαντίστηκε γιατί ήμουν Έλληνας και πολύ χοντρά όταν του είπα ότι για μια καλαμαράκια, ένα χταπόδι, μια κολοκυθάκια, μια πατάτες, μια σαλάτα, μια τυροκαφτερή, ένα σαγανάκι και ένα караφάκι ούζο – μου έμεινε αξέχαστη η παραγγελία - δεν θα πλήρωνα ογδόντα ευρώ. Μου είπε την άλλη φορά να πήγαινα στο καφενείο της γειτονιάς μου και να αφήσω τη ξένη να πληρώσει γιατί αυτές είναι οι τιμές στη πατρίδα της! Αρνήθηκα να πληρώσω μέχρι να έρθει η αστυνομία. Κατά τύχη ένας αστυνομικός ήταν στο ίδιο εστιατόριο, σαφώς γνωστός του ιδιοκτήτη, που αφού με άκουσε με συμβούλευσε να μην κάνω σκηνή γιατί το μόνο που κατάφερνα ήταν να φάνω ... φτηνός – αυτή ακριβώς τη λέξη χρησιμοποίησε – στη Φιλανδή, να δώσω εξήντα ευρώ στο ταβερνιάρη που είναι καλός οικογενειάρχης και να φύγω ήσυχα γιατί μπορεί στο τέλος εγώ να έβρισκα τον μπελά μου!

Πριν από δυο χρόνια ήμουν Ελλάδα και ο ταξιτζής με άκουσε να μιλώ στο τηλέφωνο για την Φιλανδία και την ολιγοήμερη επίσκεψη μου στην Ελλάδα μετά από χρόνια. Αυτομάτως χάλασε ο μετρητής και όταν φτάσαμε στην Ηλιούπολη που με φιλοξενούσαν ερχόμενοι από το Νέο Παγκράτι μου ζήτησε σαράντα πέντε ευρώ. Όταν του είπα να πάμε στο αστυνομικό τμήμα έβγαλε ένα λοστό κάτω από το κάθισμα του και με απείλησε ότι θα με χτυπήσει. Εγώ απλά άνοιξα την πόρτα και έφυγα χωρίς να πω τίποτα.

Στο ίδιο μου ταξίδι στην Ελλάδα πήγα στη πλατεία της Καισαριανής με τον ανιψιό μου που τόσο μου λείπει για να πιούμε ένα ουζάκι και να τα πούμε ήρεμα. Μισή ώρα μετά είχα εκνευριστεί από την αναμονή και τους τρόπους του σερβιτόρου, αλλά έγινα εξάλλος όταν ήρθε ο λογαριασμός. Ζω στο Ελσίνκι, πιθανώς την ακριβότερη πόλη της Ευρώπης και τέτοιο λογαριασμό για δυο άτομα δεν έχω δει ούτε στα πιο ακριβά εστιατόρια συμπεριλαμβανόμενου του γαλλικού κρασιού. Παρόμοιες

ιστορίες τα τριάντα χρόνια που επισκέπτομαι την Ελλάδα με παρέα η μόνος έχω πάρα πολλές. Από ταξιτζήδες που με άφησαν στη μέση της Ποσειδώνος με όλες μου τις βαλίτσες γιατί δεν ήρθαν στο αεροδρόμιο (στο παλιό αεροδρόμιο) να πάρουν έναν ...Έλληνα μέχρι την Ηλιούπολη, μέχρι ταβερνιάρηδες σε νησιά που άλλαξαν την σαλάτα μόλις κατάλαβαν ότι ήμουν Έλληνας. Και πολύ φυσικά θα μου πείτε ότι δεν είναι όλοι οι ταξιτζήδες έτσι ούτε όλοι οι ταβερνιάρηδες. Αλλά έλα που μετά από τριάντα χρόνια μόνο αυτούς θυμάμαι! Και το ίδιο συμβαίνει και για τον ξένο ακόμα και όταν έχει αυτόν το ομφάλιο λώρο που λέγαμε προηγουμένως. Και που να δείτε ιστορίες που μου έχουν διηγηθεί αυτοί! Αλλά γι αυτούς είναι μέσα στο πρόγραμμα, μέσα στη περιπέτεια και την μαγεία και τις περισσότερες φορές γελάνε με την γραφικότητα της περιπέτειας για μένα όμως είναι πληγές που πονάνε γιατί έτσι δημιουργούνται τα στερεότυπα που πληρώνουμε αυτή τη στιγμή! Και αυτό με όρους βιομηχανίας λέγεται κακό service και απαράδεκτη προώθηση του προϊόντος και η αιτία να χάσεις πελάτες.

Όπως είπα και στην αρχή ο ελληνικός τουρισμός ονομάστηκε βαριά βιομηχανία πριν από δυο δεκαετίες και έγινε πολύ σωστά για να πάρει και την ανάλογη αξία, υπόβαθρο και σημασία. Στη θεωρία. Γιατί στην πράξη ονομάστηκε έτσι σαν αντίδραση σε αυτό που ήταν πολύ διαδομένο ειδικά την δεκαετία του 80 στην Ελλάδα – εποχή που λέγαμε ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο - ότι οι έλληνες θα γίνουμε οι σερβιτόροι της Ευρώπης με μοναδική μας συμβολή στη σύγχρονη Ευρώπη η πρόσφορα τόπων αναψυχής. Και δυστυχώς αυτό έγινε συνείδηση για πολύ κόσμο υποβιβάζοντας ουσιαστικά το ρόλο του τουρισμού στην ελληνική κοινωνία και φυσικά στην ελληνική οικονομία.

Αλλά ακόμα κι αν είμαστε οι σερβιτόροι της Ευρώπης ας το κάνουμε και σωστά για να γίνει και προσοδοφόρο όσο σκληρό κι αν ακούγεται αυτό. Γιατί βλέπετε το καρκίνωμα του ελληνικού τουρισμού είναι ότι έγινε για δεκαετίες πεδίο αρπαχτής και διαφθοράς που άγγιζε όλες τις πλευρές της ελληνικής κοινωνίας τουλάχιστον στα μέρη που αναπτύσσονταν ο τουρισμός. Ολόκληρες τοπικές κοινωνίες συνωμότησαν – λυπάμαι για τις σκληρές λέξεις αλλά είναι η πραγματικότητα – για να γίνουν αυτές οι αρπαχτές. Και αντί να κτίζουμε μια βιομηχανία που μπορούσε να προσφέρει και στον κρατικό κουβανά κάναμε σαν εκείνη την ελληνική ταινία του 60 με τον τίτλο «Έρχεται το δολάριο» που έτρεχαν τα καμάκια να καμακώσουν και να γδύσουν τον αμερικανό φαντάρο. Και τότε όλοι γελάσαμε με τον Κωνσταντίνου και τον αείμνηστο Ηλιόπουλο αλλά αν κάνεις μια βόλτα σε μερικά νησιά και ακούσεις μερικές καταγγελίες δεν θα έχεις καμιά διάθεση να γελάσεις.

Σαπιοκάραβα που ποτέ δεν ήταν στην ώρα τους και όταν ερχόντουσαν ήταν υπερπλήρη με τον χαμό που όλοι θυμόμαστε. Δωμάτια που κάποτε ήταν στάβλοι και ξαφνικά έγιναν δωμάτια προς ενοικίαση, με θέα τη θάλασσα και χρειάζονται μια ώρα και το κάθε άχρηστο λεωφορείο για να φτάσεις τη θάλασσα. Παραλίες γεμάτες σκουπίδια και τενεκεδάκια και να μην πιάσω τα καμάκια που φτάσαμε στο σημείο να θεωρούμε μαγκιά τον κάθε γελοίο που εκπορνευόταν για να περάσει μια εβδομάδα «καλά» με έξοδα της τουρίστριας. Και αυτό το λέει κάποιος που μόνο πουριτανός δεν θεωρείται. Αλλά το καμάκι έγινε σύμβολο του ελληνικού τουρισμού και άρχισε να έλκει και τους ανάλογους τουρίστες!

Η Φιλανδία δεν έχει καμιά Ακρόπολη, κανένα Σούνιο και κανένα ηλιοβασίλεμα σε καμιά Σαντορίνη αλλά αντιμετωπίζει αυτόν τον ελάχιστο τουρισμό της με σοβαρότητα όπως αξίζει σε μια ανάλογη βιομηχανία και μάλιστα σε μια βιομηχανία που με πολύ δυσκολία αναπτύσσεται στην αρκτική χώρα. Υπάρχουν δυο άξονες, τον χειμώνα είναι το Ροβανιέμι και το χωριό του Άγιου Βασίλη και το καλοκαίρι τα κρουαζιερόπλοια που κάνουν το γύρο της Βαλτικής. Κάθε ξενοδοχείο, κάθε πανσιόν, κάθε καφενείο που ανοίγει παίρνει από προσεκτικό έλεγχο γιατί εκτός από το να εξυπηρετεί είναι και πρέσβης της χώρας. Ένας κακός μάγειρας είναι κακό μαντάτο για όλη την περιοχή! Τα κρουαζιερόπλοια απλά σταματάνε στο Ελσίνκι και τα περισσότερα δεν διανυκτερεύουν. Κι όμως τα πάντα γύρω από την περιοχή που θα κινηθούν οι τουρίστες είναι άψογα. Και δεν υπάρχουν διαφορετικές τιμές, ούτε διαφορετικά μενού. Γιατί ο Φιλανδός θέλει να δημιουργήσει πελάτες! Και ξέρετε ποιο είναι το τρομακτικό; Ότι τα καταφέρνει και όπως λένε οι ίδιοι οι πράκτορες ένα ποσοστό που πια αγγίζει το 15% θέλει να ξαναέρθει στο Ελσίνκι και να περάσει μια εβδομάδα σε μια πόλη που το μόνο που προσφέρει είναι καθαρό περιβάλλον και καλή εξυπηρέτηση γιατί τα υπόλοιπα δυο μέρες αρκούν για να τα δεις όλα.

Κατά περιόδους διδάσκω στα κρατικά σχολεία που βοηθούν τους νέο-αφιχθέντες μετανάστες να μάθουν την γλώσσα και να προσαρμοστούν στην φιλανδική πραγματικότητα. Πολλοί ονειρεύονται να ανοίξουν εστιατόρια με φαγητό της πατρίδας τους. Πάντα τους κατευθύνουμε σε σχολές μαγειρικής. Όχι γιατί θα τους μάθουν να μαγειρεύουν αλλά πώς να μαγειρεύουν. Τι σημαίνει καθαριότητα, τι σημαίνει εξυπηρέτηση και τι σημαίνει τον πελάτη το προσέχουμε. Το ίδιο ισχύει για τους σερβιτόρους, ναι υπάρχουν σχόλες ακόμα και γι αυτό, τους ξενοδοχειακούς υπαλλήλους και όλους όσους παρέχουν υπηρεσίες.

Και ναι στη Φιλανδία προσπαθούν αυτή τη περίοδο να αναπτύξουν προγράμματα αθλητικού ή αγροτικού τουρισμού. Και με μεγάλη επιτυχία μάλιστα γιατί φροντίζουν πριν περάσουν στην πώληση να φτιάξουν και να ορίσουν τις υποδομές. Οι εγκαταστάσεις για αθλητικό τουρισμό είναι επιπέδου ολυμπιακών αγώνων και ο αγροτουρισμός γίνεται σε πολύ επιλεγμένες περιοχές και με τη συνεχή παρακολούθηση ειδικών. Είπαμε, η τουριστική βιομηχανία είναι παράλληλα και πρεσβευτής και ένας παραπονεμένος πελάτης μπορεί να κάνει πιο πολύ ζημία από κάθε γελοίο άρθρο της κάθε γερμανικής φυλλάδας. Και κανένας Φιλανδός αστυνόμος όταν καταγγείλεις αισχροκέρδεια δεν θα σε αποκαλέσει φτηνό γκόμενο και ο Φιλανδός ταξιτζής θα σου ανοίξει την πόρτα για να μπεις στο αυτοκίνητο.

Βλέπετε η διαφθορά δεν είναι αποκλειστικό προνόμιο των πολιτικών όπως αρεσκόμαστε να καταγγέλλουμε τελευταία και αυτό δεν έχει σχέση ούτε με το «μαζί τα φάγαμε» ούτε με την οικονομική κρίση. Η διαφθορά στην Ελλάδα, η διαφθορά της αρπαχτής έγινε κοινωνικά αποδεκτή και η κρίση είναι απλά ένα από τα αποτελέσματα της.

Τώρα έχω πάρει φόρα και θα μπορούσα να γράψω πολλά ακόμα αλλά θα περιοριστώ σε κάτι που συνηθίζει να γράφει καλός φίλος, καθηγητής φιλοσοφίας σε αμερικανικό πανεπιστήμιο όταν τελειώνει τα άρθρα του. Αφού έχει γεμίσει σελίδες με ερωτήματα χωρίς απαντήσεις στο τέλος πάντα γράφει, **τροφή για σκέψη!** Απλά σκεφτείτε τα παραδείγματα που έχω γράψει, συνδέσετε τα με δικά σας ή αυτά που έχετε διαβάσει και μετά θα καταλάβετε τι πρέπει να αλλάξει για να γίνει ο ντιρλαντά ελληνικός τουρισμός βαριά βιομηχανία! —◆

Ο **Θανάσης Καλαμίδας** συνεργάζεται με εφημερίδες, περιοδικά, ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς σταθμούς στη Σκανδιναβία και στη Μεγάλη Βρετανία. Ιδρυτής και αρχισυντάκτης του καθημερινού περιοδικού Oni magazine, του Oni project και ιδρυτικό μέλος της πανευρωπαϊκής κίνησης μεταναστών καλλιτεχνών και συγγραφέων. Ζει στη Φιλανδία από το 1999.

**Ο μπαμπάς,
αγαπάει τη μαμά.
Την κλωτσάει, την χτυπάει,
της φωνάζει
την κάνει να κλαίει.
Και ο μπαμπάς
αγαπάει εμένα.
Με καίει, με χτυπάει,
με κλειδώνει στη
ντουλάπα,
και με φωνάζει
βλάκα.
**Εγώ μισώ την
αγάπη.****

apopseis.gr

STOP DOMESTIC VIOLENCE NOW!

Ο οικοτουρισμός μια εναλλακτική μορφή τουρισμού με Μέλλον

Δρ.φ Φώτιος Χρήστου

Ος οικοτουρισμό εννοούμε κυρίως ένα κίνημα, το οποίο βαίνει διαρκώς διογκούμενο και το οποίο οφείλει την ανάπτυξή του στην εξέλιξη της περιβαλλοντικής συνείδησης. Πρόκειται για δράση η οποία λαμβάνει χώρα στο πλαίσιο της επένδυσης του ελεύθερου χρόνου, που διατίθεται για την αναψυχή και την ξεκούραση του ανθρώπου. Ο οικοτουρισμός δηλαδή είναι αντίδραση σε έναν εμπορικό τουρισμό ο οποίος από τη φύση του δεν προάγει τις σχέσεις του ατόμου με οικολογική διάθεση και του περιβάλλοντος, με αποτέλεσμα η συμβιωτική του συνάρτηση με τον φυσικό κόσμο να επιδεινώνεται.

Χωρίς αμφιβολία ο οικοτουρισμός είναι εκδήλωση, στην οποία το άτομο αναζητά για τις ευχάριστες διακοπές του τουριστικά καταλύματα που λειτουργούν με οικολογικούς κανόνες και κάτω από ένα καθεστώς που σέβεται τη φύση. Είναι στην ουσία η μορφή αυτή απόδρασης μια ωφέλιμη εξόρμηση του ανθρώπου στο περιβάλλον, με τη βοήθεια της οποίας συνδυάζει από τη μια την ψυχαγωγία με φιλικές προς τη φύση δραστηριότητες και προσφέρει από την άλλη περιβαλλοντικές υπηρεσίες που θεραπεύουν προβλήματα της φύσης. Γνωστές είναι οι ακτιβιστικές αντιδράσεις πολλών νέων σήμερα, που διαθέτουν οικολογικό προβληματισμό και οι οποίοι εστιάζουν τις προσπάθειές τους με φιλοπεριβαλλοντικές δράσεις στη διάσωση περιοχών με ιδιαίτερο φυσικό κάλλος.

Με όρους δόκιμης κατανάλωσης ο οικοτουρισμός συνιστά ανάλωση ενός οικολογικού αγαθού που δε ρυπαίνει το περιβάλλον και είναι αντίθετος με τον βιομηχανοποιημένο τουρισμό που χρησιμοποιεί και εμπορεύεται τη φύση για κερδοσκοπικούς λόγους. Αντιθέτως ο οικοτουρισμός, που λειτουργεί στη βάση ενός οικολογικού και αντικαταναλωτικού προτύπου, είναι στάση που χαρακτηρίζεται για την υπεύθυνη διαχείριση της φύσης, χάριν της οποίας ο χρήστης αναλαμβάνει τις ευθύνες του, που ως φυσικού οργανισμού του αναλογούν, για την προστασία της χλωρίδας και της πανίδας, μελετά οικολογικά φαινόμενα και αποκτά άμεση εμπειρία για περιβαλλοντικά προβλήματα.

Ο οικοτουρισμός θα λέγαμε είναι μελέτη του φυσικού κόσμου συνδυασμένη με τον φυσικό τουρισμό και βαθύτερη σπουδή των οικολογικών συνθηκών που προκύπτει ως προϊόν συνήθως της φυσικής περιήγησης του ατόμου στο άμεσο περιβάλλον του. Συνιστά επίσης ο οικοτουρισμός κίνηση του ανθρώπου που εκδράμει στη φύση, η οποία προσφέρεται για την κατανόηση των οικολογικών του ορίων και την ανάπτυξη της συνείδησης για το περιβάλλον και τον πλούτο του. Η

συγκεκριμένη τουριστική πράξη αποτελεί αναντίρρητα αντίσταση στην υλική παθητικοποίηση του ανθρώπου εξαιτίας της οποίας χρησιμοποιείται κατά τρόπο επιβλαβή η φύση.

Είναι σωστό να ταυτιστεί ο υγιής αυτός τουρισμός με την εναλλακτική χρήση του περιβάλλοντος η οποία αποτρέπει την αλλοίωση της φύσης με τη δημιουργία βαρέων και εχθρικών με το περιβάλλον τουριστικών υποδομών. Ο οικοτουρισμός ακόμη συνιστά

ολοκληρωμένη πρακτική συνύπαρξης του ανθρώπου με το οικοσύστημα, στο οποίο δε μεσολαβούν επικίνδυνα πολεοδομικά συστήματα που βάνανσο τρόπο επηρεάζουν την αισθητική του περιβάλλοντος ούτε υιοθετούνται αδηφάγες χρήσεις της φύσης, οι οποίες καταστρέφουν την ισορροπία της.

Έτσι αναδεικνύεται ο οικότουρισμός σε φιλική απάντηση του ανθρώπου στις προκλήσεις της φύσης που δημιουργούν την ανάγκη του για επαφή μαζί της και αποδεικνύεται ως εκδήλωση που αποκαλύπτει του ενδιαφέρον του τεχνοποιημένου οικονομικού κόσμου να δει και να αντιμετωπίσει κάθε ενδιαίτημα της φύσης με προσοχή και να λάβει υπόψιν τα πορίσματα της οικολογίας που παρουσιάζουν με εφιαλτικό τρόπο την κατάσταση της φύσης. Συνεπώς ο οικότουρισμός συνιστά ισόρροπη και σταθερή χρησιμοποίηση των οικολογικών πόρων και πράσινη ανάπτυξη των μέσων που εμπλέκονται στο σύστημα του οικότουρισμού.

Αυτό σημαίνει πως ο οικότουρισμός είναι περιβαλλοντική πράξη που διέπεται από την ηθική της φύσης και στάση που επεκτείνεται από τη διασκέδαση στην οικοδόμηση σεβασμού του ανθρώπου στη φύση. Περιλαμβάνει η έκφραση αυτή του ανθρώπου μια πολυδιάστατη ενασχόληση με τη μορφή της ψυχαγωγίας με τα συστήματα του περιβάλλοντος που εκδηλώνεται από την υποβρύχια μελέτη και την παρατήρηση της ενάλιας ζωής ως την κατόπτευση των γήινων και των εναέριων φαινομένων με την καταγραφή πολλές φορές και τη γνώση της εγχώριας και της ξένης χλωρίδας και πανίδας.

Μέρος του οικότουρισμού μπορεί να είναι επίσης η ενασχόληση στα πλαίσια των επαφών του ανθρώπου με τη φύση με γνωστά οικολογικά θέματα που σχετίζονται με την προστασία της θαλάσσιας και της χερσαίας ζωής και οι δραστηριότητες για τη ανάδειξη περιβαλλοντικών θεμάτων που χρειάζονται ιδιαίτερη οικολογική προσέγγιση από το ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον. Στον οικότουρισμό ανήκουν οικολογικές δράσεις όπως η δενδροφύτευση και οι οργανωμένες δραστηριότητες καθαρισμού του δασώδους και του θαλάσσιου χώρου.

Γίνεται φανερό πως ο οικότουρισμός είναι κίνηση που εισάγει μια νέα αντίληψη για το περιβάλλον,

χάριν της οποίας ο ενθουσιασμός για τη φύση μεταφράζεται σε συνεχή επαφή του ατόμου με το περιβάλλον και σε υποταγή κάθε οικονομικής ανάπτυξης στη φιλοσοφία της οικοσυστημικής κυριαρχίας του χώρου και του ανθρώπου. Βεβαίως ο οικότουρισμός είναι στάση που στηρίζει δράσεις για την προστασία της αισθητικής της φύσης και υπηρεσία σε έναν κόσμο κατασκευαστικής αναρχίας. Ο οικότουρισμός είναι ασφαλώς και η επιβολή της οικοκρατικής τάσης με αρχές που βοηθούν στο διάλογο και θετική αντιπαράθεση ανθρώπου φύσης.

Είναι σίγουρα η συμπεριφορά αυτή του ανθρώπου που εκδηλώνεται ως οικότουρισμός διασκεδαστική τεχνική με την οποία ο σύγχρονος άνθρωπος συνδυάζει τον ανθρωπισμό και την οικολογία και το κυριότερο είναι αγαθή απολαυστική τέχνη στην οποία η χρήση της φύσης αποδίδει εκτός από τη χρησιμοποίησή της και τον ενδεδειγμένο οικολογικό στο περιβάλλον σεβασμό. Αυτό σημαίνει πως ο οικότουρισμός είναι μύηση στη φύση και εκπαίδευση κυρίως των ανθρώπων των πόλεων ώστε να αποστρέφονται την καταστροφή των οικοσυστημάτων και να αγαπούν τη φυσική ζωή.

Είναι κατ' αυτήν την έννοια ο οικότουρισμός φυσική δράση που στηρίζεται στην ανακάλυψη της φύσης και στην αναγνώριση της αξίας του περιβάλλοντος. Συναρτάται ο τουρισμός αυτός με την ανάπτυξη που πειθαρχεί στους κανόνες της επιστημονικής οικολογίας και υπακούει στις αρχές της οικονομίας εκείνης η οποία είναι φιλική με το περιβάλλον. Ως στάση ζωής ο οικότουρισμός είναι τρόπος επιστροφής του ανθρώπου στη φύση και μέσο ανακάλυψης άλλων ήπιων μορφών ανάπτυξης. Έτσι ο οικότουρισμός αναδεικνύεται σε μια πραγματική πολιτική οικονομία της φύσης, που στη βάση της συμφιλιώνει τον άνθρωπο με

τον κόσμο κάθε οικοσυστήματος.

Ο οικότουρισμός θα μπορούσε να θεωρηθεί επανάσταση αφού με τη βοήθειά του ανατρέπεται το παραδοσιακό οικονομικό δόγμα, σύμφωνα με το οποίο, όπως λέει ο Γουέλς και ο Χάξλεϋ, η οικολογία είναι επέκταση της οικονομίας στο σύνολο των έμβιων όντων. Αντιθέτως η οικολογική χρήση της φύσης και στον τομέα του φιλικού με το περιβάλλον τουρισμού, συμπίπτει με τον επαναπροσδιορισμό της θέσης της φύσης στη ζωή, αναθεώρηση η οποία επιτρέπει να αποτρέπεται η μεταβολή του ανθρώπινου περιβάλλοντος σε θλιβερό και μονότονο τοπίο και εμποδίζει να μοιάζει η φύση με βιομηχανικό χώρο παρά με πεδίο ζωής.

Στον οικότουρισμό επίσης συγκαταλέγονται εκδηλώσεις, όπως η ανταλλαγή ενδιαιτημάτων, ο αγροτουρισμός, το παρατηρητήριο της φύσης, η φυσική παραγωγή με οικολογικό τρόπο και η εμπορία φυσικών προϊόντων αλλά και ο τουρισμός σε παραδοσιακούς οικισμούς. Ανήκει σε αυτόν τον περιβαλλοντικό τουρισμό ο λαογραφικός, η ελεύθερη στη φύση και περιορισμένη για οικολογικούς λόγους διαμονή αλλά και ο συστηματικός ομαδικός τουρισμός με εξορμήσεις στην ύπαιθρο. Σε κάθε μορφή αυτού του τουρισμού, ενυπάρχει, όπως γίνεται κατανοητό το κίνητρο για τη φύση και η αγάπη για την οικολογία.

Στην πρώτη περίπτωση ο τουρισμός ανάγεται σε κίνημα που στοχεύει στην οικολογική και κοινωνική ευρύτητα του χρήστη. Έτσι το άτομο που συμφωνεί με άλλους για ανταλλαγή κατοικιών στην πραγματικότητα υπερθεματίζει έναν τουρισμό στον οποίο λείπει το κερδοσκοπικό στοιχείο και αναδεικνύει μια ταξιδιωτική ψυχαγωγία στην οποία ενυπάρχει το συνεργατικό πνεύμα. Ο οικότουρισμός τώρα ως αγροτουρισμός

είναι δράση θεμελιωμένη στη φυσική ανάγκη για ενεργό τουρισμό σε προορισμούς που προσφέρονται ευκαιρίες για εναλλακτικές εργασίες. Το παρατηρητήριο είναι ένας άλλος τουρισμός, ο οποίος στηρίζεται στη φυσική έκπληξη και στη χαρά που προσφέρει στον οικολογικό επισκέπτη η θέα της φύσης. Παραπλήσιος τουρισμός τέλος είναι ο αρχαιολογικός τουρισμός ο οποίος, όπως και εκείνος σε παραδοσιακούς οικισμούς, έχει ως αντικείμενο τον φυσικό πολιτισμό.

Γίνεται φανερό πως ο οικοτουρισμός από τη φύση του έχει πολλές διαστάσεις αφού εκμεταλλεύεται τις δυνατότητες του περιβάλλοντος και τη θετική πρόθεση του ανθρώπου για τη φύση. Πρωτίστως ο οικοτουρισμός προσφέρει πολλά στην ανθρώπινη υγεία και συμβάλλει στην ισορροπία από την ένταση της εποχής ατόμου. Δίνει επίσης την ευκαιρία στον περιηγητή με οικολογικό ενδιαφέρον να ανανεωθεί και μέσα από τη συναναστροφή του με τη φύση να ανακαλύψει τη φυσικότητά του και να αναθεωρήσει τον αγχώδη και πιεστικό τρόπο ζωής του.

Ο οικοτουρισμός επίσης ως δράση οικονομικά καταρχάς ουδέτερη και ως τρόπος διαχείρισης στη συνέχεια της φύσης, επιτρέπει την προστασία της από τον υπερκαταναλωτισμό υπηρεσιών και την κατάχρηση αγαθών που επιβαρύνουν τη φύση. Είναι σίγουρο πως ο οικοτουρισμός ως εναλλακτική ψυχαγωγία, ωφελεί πολλαπλά το άτομο, που εμφορείται από οικολογικές ιδέες και το κυριότερο οδηγεί στην επαναστατική για τη φύση αντίληψη η οποία συλλαμβάνει ως κυρίαρχη ουσία στη ζωή το περιβάλλον. Είναι εύκολο συνεπώς να αντιληφθεί κανείς πως ο τουρισμός αυτός, που έχει σαν βάση τη συμφιλίωση του ανθρώπου με τη φύση, ταυτίζεται με την περιβαλλοντική εκείνη δράση η οποία στοχεύει στη διατήρηση του οικοσυστήματος και αποσκοπεί στην προσαρμογή κάθε τουρισμού στα πρότυπα της φυσικής επικοινωνίας του ατόμου με το περιβάλλον.

Έτσι με τον οικοτουρισμό πληρούνται οι προϋποθέσεις για ομαλή ένταξη του ατόμου με περιβαλλοντική συνείδηση για ομαλή ένταξη στις ιδιαίτερες συνθήκες της τοπικής φύσης. Ο οικοτουρισμός δηλαδή ως συνδυασμός επιλογών, τόπων και προορισμών με οικολογικό ενδιαφέρον και ως πραγμάτωση οικολογικών προγραμμάτων, επιτρέπει εκτός των άλλων σε όλες τις οικιστικές

επεμβάσεις να τηρούν τους οικολογικούς κανόνες και να ακολουθούν τις ιδιομορφίες του κάθε περιβάλλοντος. Είναι βέβαιο θα λέγαμε πως σε αυτόν τον οικοτουρισμό το άτομο ασκείται στην αγαθή σχέση με το περιβάλλον και αναπτύσσεται αλλά και δραστηριοποιείται ως μέρος της φύσης. Έτσι με τον περιβαλλοντικό τουρισμό ο επισκέπτης από καταναλωτής οικολογικών υπηρεσιών αναδεικνύεται και παράγοντας κατοχύρωσης των δικαιωμάτων της φύσης. Ο ρόλος αυτός οφείλεται στο γεγονός ότι το άτομο ως υποκείμενο του οικοτουρισμού επιδίδεται σε εκδηλώσεις απλού ή σύνθετου οικοακτιβισμού, χάριν του οποίου γίνεται εφικτή η επίβλεψη και η υλοποίηση έργων που συμβάλλουν στη διατήρηση του περιβάλλοντος. Στα πλαίσια του οικοτουρισμού ακόμη το άτομο με οικοτουριστικές δραστηριότητες λειτουργεί ως πρότυπο και συνιστά ενεργητικό αντικίνητρο για κάθε οικονομική δράση που υποβαθμίζει το περιβάλλον.

Ο οικολογικός επισκέπτης επίσης που δείχνει προτίμηση στον φυσικό τουρισμό έχει την ευκαιρία να συνεργαστεί με τους τοπικούς φορείς και να ενώσει τις δυνάμεις του με τα οικολογικά κινήματα και μέσω των ρόλων που συνεπάγεται ο φιλικός με το περιβάλλον οικοτουρισμός να εργαστεί για την αισθητική και φυσική αναβάθμιση του χώρου. Διαδίδει ακόμη με δραστικό τρόπο τις οικολογικές του ιδέες και με αμεσότητα και κατά τρόπο τις πιο πολλές φορές ενεργητικό αναδεικνύει τα οικολογικά προβλήματα. Το κυριότερο είναι πως με τον οικοτουρισμό προβάλλονται φιλικές με το περιβάλλον μορφές διασκέδασης, που έχουν ως χαρακτηριστικό την ήπια οικολογική εκμετάλλευση της φύσης και ως στοιχείο, που είναι ξένο σε άλλους τουρισμούς, το στοιχείο της επέμβασης με οικολογικό σχεδιασμό στο χώρο ώστε να αποφεύγεται η ρήξη του υπαίθριου ιστού και να προστατεύεται το προσπελάσιμο από το μεγάλο κοινό περιβάλλον από ρυπογόνες δραστηριότητες.

Καθίσταται επίσης με τον οικοτουρισμό δικαιολογημένα επισκέψιμος ο σημαντικός φυσικός χώρος και εφικτές οι δράσεις από άτομα με περιβαλλοντικές ευαισθησίες σε περιοχές που η φύση αντιμετωπίζει ένταση. Ο οικολογικός τουρισμός για παράδειγμα που πραγματοποιείται σε προστατευόμενες περιοχές εκδηλώνεται με φιλικά μέσα και σε ένα κλίμα στο οποίο ευδοκιμούν περιβαλλοντικές εκδηλώσεις ικανές να διαδώσουν φιλοπεριβαλλοντικά μηνύματα. Κυρίως με τον τουρισμό, που εστιάζει τις δράσεις του σε χώρους με περιβαλλοντικό ενδιαφέρον, αποφεύγονται οι μόνιμες συνήθως υποδομές, με αποτέλεσμα να δημιουργείται ένα αντισυμβατικό προηγούμενο και μια συνήθεια ωφέλιμη για τη φύση, αφού οι κινητές κατασκευές του οικοτουρισμού, που δεν αλλοιώνουν εξωτερικά και ουσιαστικά το περιβάλλον, διαμορφώνουν νέους οικιστικούς κανόνες που είναι συμβατοί με τη φύση.

Ωστόσο πέρα από την οικολογική ηθική που δημιουργεί ο οικοτουρισμός προσφέρει και την ευχαρίστηση στο άτομο, που αγαπά αυτόν τον εναλλακτικό τουρισμό, να ταμιεύει την απόδρασή του στη φύση ως πρωτότυπη χαρά και στη συνέχεια να την αναδεικνύει σε δράση που λαμβάνει πρακτικά χαρακτηριστικά. Ανάλογη συνέπεια είναι εκείνη του καθαρισμού και της απορρύπανσης από επιβαρυντικά στοιχεία του περιβάλλοντος και οι οικολογικές επεμβάσεις που τείνουν να διατηρήσουν τον οικολογικό χαρακτήρα της περιοχής. Μια σχετική οικοτουριστική προσπάθεια είναι η προστασία της λιμνοθάλασσας της δυτικής Πελοποννήσου και η οικολογική αναβάθμιση αλλά και η αυτοτέλεια του φυσικού και παρθένου δρυμού της Δαδιάς.

Ο οικολογικός τουρισμός σε ελληνικούς ποταμούς επίσης και γενικότερα ο εναλλακτικός τουρισμός σε πηγές γλυκών νερών λειτουργεί ως τρόπος προβολής των κανόνων διαχείρισης των συγκεκριμένων αγαθών. Ο οικοτουρισμός επίσης σε θαλάσσιες περιοχές και σε

παραθαλάσσιους στερεούς όγκους γης αποτρέπει την εμπορευματοποίηση αυτών των περιβαλλοντικών χώρων και λειτουργεί με αποτελεσματικό τρόπο κατά της υπερεκμετάλλευσης των ελληνικών προορισμών. Οπωσδήποτε ο οικοτουρισμός εθίζει το νέο άτομο, που είναι αλλοτριωμένο από την κατανάλωση, σε περιβαλλοντικές εκδηλώσεις, οι οποίες τελικά διαμορφώνουν στο άτομο τη σύγχρονη οικολογική συνείδηση.

Λειτουργεί αυτή η δράση επίσης και ως πρότυπο ανάπτυξης, η οποία σέβεται το περιβάλλον και ως ιδανική παραγωγική εκδήλωση, που εκμεταλλεύεται με φυσικό τρόπο τους πόρους της γης. Επειδή ο οικοτουρισμός λαμβάνει χώρα και στον τουρισμό σε παραδοσιακούς οικισμούς, ο συγκεκριμένος τρόπος περιήγησης και επίσκεψης αποτελεί κριτήριο για τον τρόπο χρήσης των χώρων με ιδιαίτερη ελληνική αξία. Σε αυτόν τον τουρισμό ευνοούνται όπως είναι αναμενόμενο οι φυσικές επαφές των ανθρώπων και ενισχύονται οι εκδηλώσεις που έχουν ως βάση την παράδοση. Επιβεβαίωση αυτής της διαπίστωσης του οικοτουρισμού είναι η μακρινή νήσος Χάλκη, στην οποία συναντώνται ως οικοτουρίστες και ταυτόχρονα ως φορείς του διαχρονικού πολιτισμού, οι νέοι από όλα τα μέρη της γης προκειμένου να απολαύσουν της οικολογικής διατροφής και να χαρούν την αυθόρμητη και την ανέμελη επαφή τους.

Σε τέτοιες συναντήσεις βεβαίως έχει θέση η παραδοσιακή μουσική και η συναδέλφωση. Επιτυγχάνεται ακόμη η συνένωση των προσπαθειών για ένα καθαρότερο περιβάλλον και διακινείται κάθε περιβαλλοντική αντίληψη που βασίζεται στην οικολογική εμπειρία των επισκεπτών. Κατά κοινή ομολογία ο οικοτουρισμός, που στηρίζεται στην προσφορά και στην ανταλλαγή περιβαλλοντικών υπηρεσιών και αγαθών δημιουργεί την ανθρώπινη διάθεση για οικολογική συνύπαρξη και συμβάλλει στην απόφαση για επιστροφή στη φύση. Αυτός ο τουρισμός εκδηλώνεται

ως γνωστός και με τη συμπληρωματική προσφορά κατοικιών και την εναλλαγή τόπων που ολοκληρώνουν την εικόνα του ατόμου για το ελληνικό περιβάλλον.

Προσφέρει επίσης ο οικοτουρισμός την ευκαιρία στο άτομο να γνωρίσει τη φυσική ιστορία του τόπου, να συνειδητοποιήσει τις οικολογικές ιδιαιτερότητές του και να παρατηρήσει την ποικιλία της χλωρίδας και της πανίδας. Ο οικοτουρισμός για παράδειγμα στη λίμνη Κερκίνη και στα εποχιακά καταφύγια της άγριας ζωής δίνει τη δυνατότητα στον εναλλακτικό τουρίστα να συνδράμει με τις δυνάμεις του στη διαχείριση των περιβαλλοντικών ζητημάτων αυτών των περιοχών. Με αυτόν τον τουρισμό επίσης μελετώνται οι επιπτώσεις της αλόγιστης χρήσης των φυτοφαρμάκων και διαπιστώνονται οι συνέπειές τους στο θαλάσσιο βιοσύστημα.

Χωρίς αμφιβολία ο οικοτουρισμός πιέζει με θετικό τρόπο το γενικότερο οικονομικό σύστημα, γεγονός που μεταβάλλει πολλές φορές τους κανόνες ανάπτυξης του μαζικού τουρισμού και τον αναγκάζει να προσλάβει χαρακτηριστικά του εναλλακτικού τουρισμού, στον οποίο ο άνθρωπος είναι το συγκυρίαρχο με τη φύση στοιχείο. Ο οικοτουρισμός δηλαδή ως δραστηριότητα φιλική με το περιβάλλον λειτουργεί αποτρεπτικά σε κάθε παραθεώρηση της παραμέτρου της φύσης από τον εμπορικό τουρισμό, η οποία στην ουσία ακόμα και στην πιο σκληρή εκμετάλλευση υπολανθάνει ως τουριστικό αγαθό προς πώληση.

Ο οικοτουρισμός, όπως γίνεται αντιληπτό, ευνοεί την πράσινη ανάπτυξη και ενισχύει την πρόοδο μικρών μονάδων τουριστικής παραγωγής που ελέγχονται από τον τοπικό πληθυσμό με ότι αυτό συνεπάγεται για το βιοτικό τους επίπεδο και τη σχέση τους με το περιβάλλον. Επειδή ο οικοτουρισμός αναπτύσσεται σε περιορισμένους συνήθως προορισμούς, ευνοεί τη διασπορά της επενδυτικής δραστηριότητας του είδους και επιτρέπει τον ουσιαστικό καταμερισμό

των οικολογικών ρόλων. Επιδρά αυτός ο τουρισμός ιδεολογικά και στους τοπικούς πληθυσμούς, οι οποίοι αντιλαμβάνονται την αξία της οικολογικής υγείας του τόπου τους για την οποία ενεργοποιούνται ανάλογα.

Ο οικολογικός τουρισμός ακόμη, που αναπτύσσεται από ελεύθερους κατασκηνωτές με παράδοση σε αυτή τη μορφή του οικοτουρισμού, συμβάλλει στην ουσιαστική στροφή του σύγχρονου ανθρώπου στη φύση και επιτρέπει την ανάπτυξη μιας γνώσης, η οποία συνήθως αξιοποιείται και στην αστική ζωή. Ο οικοτουρισμός ως αγροτουρισμός δίνει επιπλέον τη δυνατότητα στον οικοεπισκέπτη να κατακτήσει περιβαλλοντικές δεξιότητες και συμβάλλει στην εξοικειώσή του με αγροτικές εργασίες. Αποτέλεσμα αυτής της οικολογικής εμπειρίας είναι η συμμετοχή του ατόμου που προτιμά τον εναλλακτικό τουρισμό, στην πρωτογενή παραγωγή και η ανάδειξη του μεγάλου ρόλου του αγρότη. Κυρίως ο αγροτουρισμός επιτρέπει την ανέξοδη έκφραση σε ταξίδια και σε προορισμούς που συνιστούν βάση της ελληνικής παράδοσης.

Έτσι ο συγκεκριμένος τουρισμός ελληνοποιεί τον επισκέπτη και του προσφέρει ερεθίσματα ικανά να τον επηρεάσουν στον επαγγελματικό προσανατολισμό. Η επίσκεψη του νέου επίσης σε αγροτικές μονάδες με υποδομές διαμονής του προσφέρουν γνώσεις για την καλλιέργεια και την εκτροφή με συστηματικό τρόπο ζώων με οικόσιτο χαρακτήρα. Μεταξύ των άλλων μαθαίνει για τα ήθη και έθιμα της περιοχής και αποκτά άμεση συνείδηση για τα προϊόντα και τα ποιοτικά τους χαρακτηριστικά. Υιοθετεί ακόμη εναλλακτικούς τρόπους εκμετάλλευσης του ελεύθερου χρόνου και βελτιώνει τις απόψεις του για τη συλλογική δραστηριότητα, που προσφέρεται κάθε φορά όταν προτάσσεται το γενικό συμφέρον.

Είναι επόμενο ο οικοτουρίστας με τον

οικοτουρισμό να αναδεικνύεται σε υπεύθυνο ενεργό άτομο, το οποίο με την πράσινη συνείδησή του αγωνίζεται για τον εξορθολογισμό της χρήσης του περιβάλλοντος. Έχει αποδειχθεί επίσης πως ο οικοτουρισμός προσφέρεται και για την εμπέδωση όλων των οικολογικών σήμερα αντιλήψεων και για την απομυθοποίηση της αστικής ζωής. Πράγματι ο οικοτουρισμός σε θαλάσσια πάρκα δείχνει τον τρόπο συνοίκησης του ανθρώπου με τον φυσικό κόσμο και καθορίζει τα όρια που επιβάλλονται στο οικοσύστημα. Κατεξοχήν λειτουργεί ο οικοτουρισμός ως ενίσχυση κάθε οικολογικής δράσης, γιατί με την περιβαλλοντική αυτή δραστηριότητα κατανοείται η μεγάλη αξία της φύσης και αιτιολογείται κάθε προσπάθεια για τη διατήρησή της.

Είναι κοινά παραδεκτό, πως ο συνήθης οικολογικός τουρισμός, ο οποίος έχει ως αντικείμενο περιβαλλοντικές εκδηλώσεις με παράλληλες δράσεις ανάπλασης του χώρου και κάλυψης των οικολογικών κενών της φύσης, απαιτεί την οικολογική συστράτευση και πρώτα από όλα την αλλαγή νοοτροπίας του αστικού ανθρώπου για το περιβάλλον. Έτσι ο οικοτουρισμός που συνδυάζεται με τη δενδροφύτευση, την ανακύκλωση και τον καθαρισμό μιας περιοχής ανήκει ως δραστηριότητα σε μια οργανωμένη οικοαπόδραση, η οποία για να υλοποιηθεί κατά τρόπο οικολογικά επιτυχή απαιτεί σχεδιασμό και συντονισμένες προσπάθειες.

Πρωτίστως ο οικοτουρισμός ως ιδέα έχει ανάγκη της διάδοσης και της διαφήμισης των περιβαλλοντικών δράσεων. Αυτό σημαίνει πως ο οικοτουρισμός για να αποτελέσει κίνημα και να αφυπνίσει το ενδιαφέρον του κοινού επιβάλλει την προβολή του και την κατάλληλη επέμβαση των μέσων αφού η ενημέρωση πάντοτε και η ανάδειξη ενός ζητήματος ακολουθεί τη διαδικασία της μαζικής πληροφόρησης. Και είναι η τακτική αυτή αποτελεσματική και καθοριστική στη διαμόρφωση περιβαλλοντικών στάσεων και συμπεριφορών, αφού το κοινό και το

άτομο μετέχει των μεγάλων προβλημάτων με τη βοήθεια της εκγύμνασης σε θέματα της επικαιρότητας και την εστίαση της δημόσιας προσοχής στις κρίσεις της εποχής.

Η πληροφόρηση επίσης συμβάλλει στη διαβάθμιση του δημόσιου προβληματισμού ο οποίος με κριτήριο τη σοβαρότητα των αναγνωρισμένων ζητημάτων προάγει την ευθύνη και συνεπάγεται λύσεις. Αναλυτικότερα για την ανάπτυξη του οικοτουρισμού απαιτείται η ωρίμανση των περιβαλλοντικών ιδεών και η έκθεση των προτερημάτων αυτών των εναλλακτικών μορφών εξορμήσεων, αφού στη βάση του ο οικολογικός τουρισμός έχει ως αφετηρία την πράσινη ιδεολογία. Συνήθως η εξέλιξη μιας εκδήλωσης σε ολοκληρωμένη και συστηματική ψυχαγωγία με τη μορφή του οικοτουρισμού επιτυγχάνεται με την εμπέδωση αυτής της δράσης από μικρή ηλικία και την κατανόηση του φαινομένου με τη βοήθεια ειδικών στις φυσικές εκδηλώσεις.

Κατεξοχήν η διάδοση του οικοτουρισμού είναι εφικτή με τη γενικότερη αναθεώρηση των τάσεων για διασκέδαση και την κατάλληλη παρουσίαση της γενικότερης οικολογίας και ταυτόχρονα της υπεύθυνης περιβαλλοντικής αντιμετώπισης των φυσικών στοιχείων. Εάν δηλαδή προσφέρονται τόποι προορισμού με οικολογικό χαρακτήρα σε περιβαλλοντικά αμύητους επισκέπτες ενδέχεται τότε να αναπτυχθεί ρεύμα προς τη φύση και αγάπη για τον οικοτουρισμό. Για τον σκοπό αυτό είναι αναγκαίο επίσης ο εναλλακτικός τουρισμός να αποκαλυφθεί σε όλες τις εκφάνσεις και να αποδοθεί ως ολοκληρωμένη ιδέα γιατί η δραστηριότητα αυτή περιλαμβάνει ένα σύνολο από οικολογικές δράσεις οι οποίες ενδιαφέρουν απόλυτα και συγκινούν πολύ τον χρήστη.

Σίγουρα η διάδοση της ιδέας του οικοτουρισμού επιτυγχάνεται με την εξασφάλιση κατάλληλης περιβαλλοντικής εμπειρίας, η οποία οφείλει στην αρχή να κινείται στο πλαίσιο της ευγενικής προσφοράς και στη συνέχεια να επιτυγχάνεται με τους πολλά υποσχόμενους οικολογικούς προορισμούς. Πράγματι η επίσκεψη των νέων σε τόπους, που έχουν οικολογική ιστορία, όπως συμβαίνει με πολλά νησιωτικά συμπλέγματα του τόπου μας, εξασφαλίζει περιβαλλοντικά βιώματα που ταμιεύονται στη μνήμη ως ευχάριστη εμπειρία, η οποία στην περίπτωση προέρχεται από χώρους σε συνθήκες ιδανικής οικολογικής παράδοσης. Αντιπροσωπευτική του είδους δράση είναι η επίσκεψη των νέων κατά τους θερινούς σε παραδείσιους παραθαλάσσιους τόπους στους οποίους εκτός από οικολογικές δραστηριότητες οργανώνονται και πολιτισμικές δράσεις.

Πρόκειται για εκδηλώσεις με τις οποίες επιτυγχάνεται η συνεξάρτηση των περιβαλλοντικών και πολιτισμικών μεγεθών και καθίσταται εφικτή η ακώλυτη και η απόλυτη αποδοχή τους. Και είναι βέβαιο πως τα παραδοσιακά καλλιτεχνικά σχήματα που είναι δεμένα με το περιβάλλον ευνοούν την ανάπτυξη μιας σταθερής σχέσης του ατόμου με την οικολογία αφού διασφαλίζει αυτή η σύζευξη, μεγιστοποιεί την τουριστική χαρά και καταφάσκει την εν λόγο οικοτουριστική επιλογή. Δεν είναι μικρότερης σημασίας στην ανάπτυξη οικοτουριστικής συνείδησης και η συμβολή της οικογένειας, η οποία όταν εμφορείται από οικοτουριστικές αντιλήψεις εξ ορισμού τις μεταδίδει και στα νεότερα μέλη.

Μακράν ωστόσο από όλους τους συντελεστές της ανάπτυξης της οικολογικής διάθεσης είναι το σχολείο, το οποίο έχει τη δύναμη να προβάλει τον οικοτουρισμό και να αποδεικνύει την αξία της φιλοπεριβαλλοντικής δραστηριότητας. Ειδικά η αγωγή στα πλαίσια της καλλιέργειας της οικολογικής αγάπης, με πρωτοβουλίες οικολογικής εξόρμησης στη φύση και με τη διακίνηση φιλοπεριβαλλοντικών ιδεών, κινεί τον εκπαιδευόμενο στην οικολογική πράξη και επαληθεύει με οικοεκδρομές όσα υπεραμύνεται με την οικολογική θεωρία.

Μερικές φορές βρίσκω
μέρος να **κοιμηθώ**

Αλλά ποτέ δεν
ονειρεύομαι

Δεν μπορούν βεβαίως από την προσπάθεια αυτή να λείψουν οι πνευματικοί, οι οποίοι έχουν έναν ιδιαίτερο τρόπο να επικοινωνούν με το άτομο και να διαχειρίζονται τον κόσμο των ιδεών του. Έτσι και όσον αφορά στην προαγωγή της οικοτουριστικής συνείδησης η έγκυρη θέση των πνευματικών και η προσφορά εκ μέρους τους οικολογικών επιχειρημάτων βοηθά το κοινό περιβαλλοντικά να προσανατολίζεται και το κυριότερο να ακολουθεί δοκιμασμένες επιλογές.

Συμβολή μεγάλη στη διάδοση της ιδέας του οικοτουρισμού δύναται να έχει η τέχνη, η οποία με τη διαφήμιση και την οργανωμένη πλαστική, εικονική, κινηματογραφική και λογοτεχνική δημιουργία εξοικειώνουν τον χρήστη με τη φύση. Την πρόταση αυτή την επαληθεύει η πραγματικότητα και η σύγχρονη οικολογία, η οποία τη θεωρία και την ακτιβιστική αντίδραση τη στηρίζει στην καλλιτεχνική έμπνευση, που κινεί τη σύγχρονη σκέψη ένα βήμα πέρα από τη λογική. Απαραίτητη επίσης για την ιδέα του οικοτουρισμού κρίνεται η ενεργοποίηση της παράδοσης, αφού ο εναλλακτικός τουρισμός ως επιστροφή στη φύση έχει διττό χαρακτήρα και παραδοσιακή ασφαλώς σημασία. Μπορεί δηλαδή στην εποχή μας με την προϊούσα αστικοποίηση να προσφερθεί στο άτομο το φυσικό περιβάλλον μέσα από την παράδοση ως εναλλακτική χρήση και να βιωθεί ως γεγονός που δύναται να δημιουργήσει θετική ιδέα για τον οικοτουρισμό.

Συγκεφαλαιώνοντας θα λέγαμε πως ο οικοτουρισμός ως εκδήλωση προηγείται τη εποχής του αφού ικανοποιεί την ανάγκη του διαχρονικού ανθρώπου για επιστροφή στη φύση. Παρά την αυτονόητη αξία του ο εναλλακτικός αυτός τουρισμός ως πρακτική διασκέδασης δεν τυχαίνει της ευρείας διάδοσης. Εξαιτίας αυτού του γεγονότος και επειδή η σημασία του φυσικού τουρισμού είναι μεγάλη επιβάλλεται η καλλιέργεια της ιδέας του, η οποία για την επιτυχία της απαιτεί ανάπτυξη της οικολογικής συνείδησης και ενεργοποίηση των πάντων που έχουν αντίληψη, όπως λέει ο Καζαντζάκης, του γενικού χρέους στη φύση. —◆

Δρ. φ. **Φώτιος Χρήστου**: Διδάκτωρ Φιλοσοφίας
Φιλοσοφικής Σχολής Αθηνών. Πτυχιούχος Φιλολογίας,
Θεολογίας, Πολιτικών Επιστημών και Παιδαγωγικού.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνόγλωσση

Ελληνικός Οργανισμός Τουρισμού - WWF Ελλάς. 2000. Σχεδιασμός δράσεων πιλοτικού χαρακτήρα για την ανάπτυξη του οικολογικού τουρισμού. Υπουργείο Ανάπτυξης, Επιχειρησιακό Πρόγραμμα ‘Τουρισμός - Πολιτισμός’, Υποπρόγραμμα ‘Τουρισμός’.
Καραμέρης Α., 1997: Οικοτουριστική ανάπτυξη των δασών. Πρακτικά συνεδρίου με θέμα: “ Τα δάση της χώρας μας ”. Δράμα
Καραμέρης Α., 1999: Οικοτουρισμός - Προστασία Φύσης: Μία συμβιωτική σχέση.
Κομίλης, Π., 2001. Οικοτουρισμός: Η εναλλακτική προοπτική αειφόρου τουριστικής ανάπτυξης. Αθήνα: Προπομπός.

Ξενόγλωσση

Bell, S., 2001. Design for outdoor recreation. Spon Press, London, 217 pp.
Harrison&W.Husbands(Eds)Practicing Responsible Tourism: International Case Studies in Tourism Planning, Policy and Development, pp. 380–403 (Canada: John Wiley & Sons, Inc).
Dharmaratne G. S., F. Yee Sang, L. J. Walling., 2000. Tourism potentials for financing protected areas. Ann Tourism Res 27:590–610.
Gunn, C.A., 1994. Tourism Planning: Basics, Concepts and Cases, 3rd edn (Washington, DC: Taylor & Francis).
McHarg, I. L., 1969. Design with nature. Doubleday/Natural History Press, Doubleday & Company, Inc, Garden City, New York pp 127–152.
Steers, J. A., 1944. Coastal preservation and planning. Geographical Journal 104, 7–27.
Steiner, F., L. McSherry, and J. Cohen, 2000. Land suitability analysis for the upper Gila River watershed. Landscape and Urban Planning 50:199–214. __

Τουρισμός & Ελλάδα

Αλέξανδρος Αγγελόπουλος

Ο τουρισμός στην Ελλάδα δεν υπήρξε ποτέ αποτέλεσμα ολοκληρωμένης πολιτικής ανάπτυξης και προβολής. Ήταν πάντα το επιστέγασμα προσπαθειών ανθρώπων της περιφέρειας ή του κέντρου που αντιλαμβάνονταν την πραγματική δυναμική και τις προοπτικές της τουριστικής οικονομίας.

Θλίβομαι όταν αντικρίζω τους ίδιους ανθρώπους σήμερα να περιμένουν μοιρολατρικά το τέλος μιας ανοικτής γραμμής πίστωσης 30 δις ευρώ που τροφοδοτούσε την ελληνική οικονομία πέρα και έξω από κόμματα και πολιτικές. Και αναφέρομαι συγκεκριμένα στα χρήματα που διοχετεύονται από τον τουρισμό στο σύνολο της οικονομίας και εξασφαλίζουν ένα καλό παρόν και μέλλον σε όλη την Ελλάδα.

Ίσως πολλοί σκέφτονται πως λίγα μπορούν να κάνουν, μέσα σε αυτό το βαρύ αρνητικό κλίμα. Επιχειρήσεις κλείνουν, μειώνουν την απασχόληση υπό το βάρος των υποχρεώσεών τους και παρακολουθούν με δέος τις κρατήσεις να αγγίζουν όλο και χαμηλότερα επίπεδα. Η ρευστότητα στην αγορά έχει στραγγαλίσει τους περισσότερους, πολλοί εκ των οποίων παρασύρονται στην παρακολούθηση κομματικών διαξιφισμών για να πιαστούν από κάπου.

Τελικά, σε αυτή την κρίσιμη, πανευρωπαϊκά, ιστορική στιγμή οφείλουμε, όλοι εμείς οι άνθρωποι που δίνουμε τις δικές μας (μικρές ή μεγάλες μάχες για να κρατήσουμε την περιφέρεια στα πόδια της, είτε ως παραγωγοί, είτε ως

τουριστικοί επιχειρηματίες και εργαζόμενοι σε μερικά από τα πιο ζωντανά κομμάτια της οικονομίας μας να εντοπίσουμε ποιό είναι το ζητούμενο:

Το ζητούμενο είναι ποιο μοντέλο συντηρεί την ελληνική περιφέρεια! Από τί ζούμε! Είναι γνωστό ότι η οικονομία της περιφέρειας είναι ευθέως εξαρτημένη από την τουριστική κίνηση, την αγροτική παραγωγή και τη διαχείριση του πολιτιστικού της πλούτου. Αυτό ακριβώς οφείλουμε να συνειδητοποιούμε συνεχώς: Την υποχρέωση που έχουμε εμείς οι πολίτες από τη μία και οι πολιτικοί άνδρες του τόπου μας από την άλλη, να διασφαλίσουν και να αναπτύξουν, έτι περαιτέρω, ένα μέλλον στο μοντέλο επιβίωσης και ανάπτυξης που μας εγγυάται ο

τουρισμός, ο πολιτισμός και τα προϊόντα της γης μας. Όλα τα υπόλοιπα κινούνται μεταξύ ρητορικής μνημοσύνων και υποσχέσεων και ελάχιστη επίδραση έχουν στην πραγματική οικονομία και κοινωνική ευημερία. Τα πολιτικά βιογραφικά και πεπραγμένα μας ενδιαφέρουν πλέον αυστηρά και μόνο ως όχημα για να αξιολογήσουμε το μέλλον μας και όχι ως αντιπαράθεση κομματικών στρατοπέδων. Ρωτήστε γύρω σας και θα διαπιστώσετε ότι στις μεταξύ σας συζητήσεις κύριο θέμα είναι πως πάει η τουριστική χρονιά και ποιος «πάει καλά».

Μας ενδιαφέρει λοιπόν -και πρέπει να μας ενδιαφέρει- τί κάνουμε τώρα, σε ποια βάση θα στηρίξουμε την ανοικοδόμηση της κοινωνίας και της οικονομίας και με ποιούς πρακτικούς τρόπους. Ως πολίτες, ως επιχειρηματίες, ως εργαζόμενοι, είναι αλόγιστο να μεταθέτουμε το βάρος των αποφάσεών μας σε άλλους. Η απόφαση ήταν και είναι ισοβίως δική μας. Η απόφαση δεν είναι ένα απομονωμένο διάλειμμα από την υπόλοιπη ζωή μας. Είναι προϊόν σύνθεσης και συνεργασίας.

Η απόφαση είναι στάση ζωής. Κατά προτίμησιν, υπεύθυνη. Και στις μέρες μας, τώρα, ο τόπος χρειάζεται μια τοποθέτηση ευθύνης από μέρους μας. Από τον καθένα από εμάς! Αν θέλουμε να στηρίξουμε και να αναπτύξουμε το τουριστικό μοντέλο που ξέρουμε, οφείλουμε να το κάνουμε εμπράκτως, διασφαλίζοντας σταθερότητα και επικοινωνώντας ασφάλεια και ισορροπία στους επισκέπτες της χώρας. **Μπορούμε να φέρουμε 20εκ επισκέπτες, αλλά όχι καθένας μόνος του . Όλοι μαζί!** —◆

Ο Αλέξανδρος Αγγελόπουλος είναι αντιπρόεδρος του ομίλου Aldemar και πρόεδρος Περιβαλλοντικής Πολιτικής του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου Αθήνας ΞΕΑ

TREAT THE
EARTH WELL.
IT WAS NOT
GIVEN TO YOU
BY YOUR
PARENTS,
IT WAS
LOANED
TO YOU
BY YOUR
CHILDREN

Πείτε μας τι να του κόψουμε.

Για να μην κόψουμε τίποτα, χρειαζόμαστε το ευρώ που δεν σας περισσεύει.

Γιατί χωρίς αυτό, τα 275 παιδιά - θύματα κακοποίησης - που φιλοξενούμε, θα βρεθούν χωρίς σπίτι.

Γιατί η Εθνική Γραμμή για Παιδιά και Εφήβους SOS1056 το 2010 δέχτηκε 270.000 κλήσεις για βοήθεια.

Γιατί οι κινητές ιατρικές μας μονάδες που μόνο πέρυσι μετέφεραν 2.360 νεογνά και παιδιά, σώσανε ζωές.

Γιατί 9.344 παιδιά που νοσηλεύονταν το 2010 χρειάστηκαν το στήριγμά μας.

Γιατί κάθε μήνα στηρίζουμε περισσότερα από 3.000 παιδιά και τις οικογένειές τους που βρίσκονται στα όρια της φτώχειας.

Γιατί έχουμε ανάγκη τους εξειδικευμένους ανθρώπους που μέρα - νύχτα δουλεύουν για να εξασφαλίσουν καλύτερη ζωή για όλα τα παιδιά.

Γι' αυτό σήμερα, σας έχουμε ανάγκη.

Χωρίς εσάς έχουμε μόνο ενάμιση μήνα "ζωής".

Με την δική σας συνδρομή, όμως, θα συνεχίσουμε να υπάρχουμε. Γιατί δεν εξαρτόμαστε από καμία κρατική χρηματοδότηση ή μεγάλους ευεργέτες.

Οι ευεργέτες μας είστε εσείς. Βοηθήστε να κρατήσουμε το χαμόγελο ζωντανό.

Ο Ελληνικός τουρισμός σήμερα

Νίκος Κελαϊδίτης

Από την αρχή της κρίσης η χώρα μας είχε να αντιμετωπίσει την αρνητική δημοσιότητα που προερχόταν από τον ξένο τύπο, αλλά και τις ανακοινώσεις των ξένων Κυβερνήσεων. Η πλειονότητα όλων αυτών υπερέβαλε, αποπροσανατόλιζε και παραποιούσε την καθημερινότητα στην Ελλάδα.

Δυστυχώς η γενικότερη παρουσίαση της Ελλάδας τα τελευταία 2 χρόνια ήταν αρνητική, και είχε μεγάλο αντίκτυπο στους πιθανούς επισκέπτες. Όπως όμως μπορούμε να διαπιστώσουμε από τις συνηθισμένες εξηγήσεις που δίνουμε εμείς, οι εργαζόμενοι στον τουρισμό, προς το εξωτερικό, η πραγματικότητα διαφέρει από αυτή που παρουσιάστηκε:

Μύθος 1^{ος}: Ανασφάλεια

Προφανώς όταν υπάρχει μία διαδήλωση υπάρχει και μια αναστάτωση στην καθημερινότητα της πόλης. Αυτή όμως η αναστάτωση διαρκεί για μικρό χρονικό διάστημα και επηρεάζει περιορισμένο χώρο. Δεν επηρεάζει την υπόλοιπη χώρα και, φυσικά δεν επηρεάζει τους ταξιδιωτικούς προορισμούς. Επιπλέον απεργίες και διαδηλώσεις συμβαίνουν σε όλες τις δημοκρατικές χώρες, δεν είναι Ελληνικό φαινόμενο.

Μύθος 2^{ος}: Η Ελλάδα και η Ευρωζώνη

Απαντώντας στις ανησυχίες για την Ελλάδα και την Ευρωζώνη, στατιστικές έδειξαν ότι περισσότερο από 80% των Ελλήνων προτιμά την παραμονή στο ευρώ. Επιπλέον η Ελλάδα έχει τη στήριξη των G8 και οικονομική ενίσχυση από την Ευρώπη. Όπως όλα δείχνουν, οι επισκέπτες μας αποκλείεται να βρεθούν σε δύσκολη θέση λόγω της αλλαγής του νομίσματος ή αδυναμία μετακίνησης χρημάτων.

Πραγματικότητα 1^η:

Η Ελλάδα είναι μία πολιτισμένη, σταθερή, δημοκρατική χώρα της Ευρωζώνης και μέλος της ΕΕ. Φυσικά λόγω της ύφεσης η χώρα μας βρίσκεται σε δύσκολη θέση, αλλά η Κυβέρνηση και κυρίως ο λαός της κάνει σημαντικές προσπάθειες να υπερβεί την κρίση.

Ο ΗΑΤΤΑ, ο Σύνδεσμος των εν Ελλάδι Τουριστικών και Ταξιδιωτικών Γραφείων συνεισφέρει στην ανάπτυξη και στην προώθηση του τουρισμού, προσφέροντας μέσω των μελών του ποικιλία διαφορετικών εξυπηρετήσεων, υποστηρίζοντας έτσι την προσπάθεια ανάπτυξης της χώρας, ενώ ταυτόχρονα συμβάλει στην αναβάθμιση των παρωχών προς τους τουρίστες.

Ο ΗΑΤΤΑ αντιπροσωπεύει την Ελλάδα στους ευρωπαϊκούς και διεθνείς φορείς τουρισμού. Μέσω του δικτύου του ο ΗΑΤΤΑ ενημέρωσε την τουριστική αγορά γιατί η συγκεκριμένη περίοδος δεν είναι η χειρότερη, αλλά η καλύτερη για να επισκεφθεί κάποιος την Ελλάδα. Είχαμε πολύ θετική ανταπόκριση από ευρωπαϊκούς, αλλά και άλλους τουριστικούς συνδέσμους. Ενημερώνουν και καθυστερούν τους πελάτες τους για την πραγματικότητα στην Ελλάδα και μάλιστα πολλοί εθνικοί σύνδεσμοι παίρνουν πρωτοβουλίες για να ενισχύσουν τον ελληνικό τουρισμό.

Φυσικά θα συνεχίσουμε τις προσπάθειές μας. Πιστεύουμε ότι τώρα που τα φώτα της δημοσιότητας πέφτουν πάνω στην Ελλάδα είναι η κατάλληλη στιγμή για να πείσουμε πιθανούς ταξιδιώτες για

την ασφάλεια που παρέχουμε σε κάθε είδους τουρίστα ώστε αυτός να δει τις μαγευτικές ομορφιές της χώρας μας.

Πραγματικότητα 2^η:

Αυτή είναι η καταλληλότερη εποχή για επίσκεψη στην Ελλάδα

Τα ταξιδιωτικά γραφεία, τα ξενοδοχεία και οι τουριστικές υπηρεσίες προσφέρουν υψηλή ποιότητα και φιλοξενία σε κάθε ταξιδιώτη και μάλιστα, λόγω των καιρών, με εξαιρετικές προσφορές.

Η Ελλάδα παρέχει μεγάλη ποικιλία διακοπών και δραστηριοτήτων και μπορεί να ικανοποιήσει και τον πιο απαιτητικό τουρίστα.

Η Ελλάδα είναι πραγματικός παράδεισος για πολιτιστικό τουρισμό, είναι ένα μεγάλο ταξίδι στην ιστορία και στην τέχνη. Εκπαιδευτικές εκδρομές, θεατρικές παραστάσεις, φεστιβάλ, επισκέψεις σε αρχαιολογικούς χώρους, μνημεία και μουσεία – αυτά είναι μόνο μερικές από τις δραστηριότητες που προσφέρει η Ελλάδα στον πολιτιστικό τομέα.

Η Ελλάδα χαρακτηρίζεται από το πλούσιο και ποικιλόμορφο φυσικό της περιβάλλον. Με μοναδική γεωμορφολογία, έντονες αντιθέσεις, άφθονα φυσικά «δώρα» - τις χιλιάδες δαντελένιες ακτές, τα επιβλητικά βουνά, σπηλιές, ποτάμια, λίμνες, φαράγγια, βιοτόπους σπάνιας ομορφιάς και μοναδικά οικοσυστήματα, ηφαίστεια, οινοποιεία και ήπιο κλίμα – την κατατάσσουν ανάμεσα στους ιδανικούς προορισμούς για οικοτουρισμό και εναλλακτικό τουρισμό.

Οι Έλληνες και οι ξένοι επισκέπτες θαμπώνονται από τις ελληνικές μεγαλειώδεις εκκλησίες της Βυζαντινής περιόδου, τους ιερούς τόπους προσκυνήματος και τους θρησκευτικούς χώρους, που όλοι εμπνέουν θαυμασμό. Ανεξάρτητα από το αν βρίσκονται εδώ για θρησκευτικούς λόγους ή απλά για διασκέδαση, οι επισκέπτες στην ηπειρωτική Ελλάδα και τα νησιά της εντυπωσιάζονται από τα αμέτρητα μέρη θρησκευτικής αφοσίωσης και τις αναφορές στον Θεό. Οι επισκέπτες μπορούν να δουν μέρη αφιερωμένα σε διαφορετικά θρησκευτικά δόγματα, αλλά και να παραστούν σε φεστιβάλ και γιορτές, τις πιο πολλές φορές τοπικού χαρακτήρα, που προσθέτουν στην παράδοση και στη διασκέδαση των Ελλήνων.

Ο πλούτος και η ποικιλομορφία των ελληνικών ακτών, τα αμέτρητα χιλιόμετρα των ακτών και τα χιλιάδες νησιά, οι προστατευόμενες θάλασσες, το ήπιο κλίμα, ο ήλιος και η ενδιαφέρουσα μορφολογία του εδάφους ανάγουν την Ελλάδα σε ιδανικό προορισμό για θαλάσσιο τουρισμό. Το πλεονέκτημα αυτό ενισχύεται από τα χιλιάδες χρόνια ναυτικής παράδοσας και τις συνθήκες που ευνοούν τα θαλάσσια ταξίδια. Οι θάλασσές μας είναι όλες ασφαλείς, οι αποστάσεις μεταξύ των ακτών μικρές, οι άνεμοι είναι ήπιοι και η θερμοκρασία της θάλασσας ιδανική.

Δεν χρειάζεται να εστιάσουμε στις μαγευτικές παραλίες με τα κρυστάλινα νερά, την παγκοσμίως γνωστή ελληνική κουζίνα και φυσικά τη διάσημη ελληνική φιλοξενία!

Η πραγματικότητα στην Ελλάδα είναι πολύ διαφορετική από αυτή που περιγράφεται στο εξωτερικό. Χρέος όλων μας είναι να αναδείξουμε αυτήν την πραγματικότητα και την Ελλάδα ως τουριστικό προορισμό και να αναβαθμίσουμε τις παρεχόμενες από εμάς υπηρεσίες, κινήσεις στις οποίες ο HATTA, ο Σύνδεσμος των εν Ελλάδι Τουριστικών και Ταξιδιωτικών Γραφείων πρωτοστατεί. —◆—

Νίκος Κελαϊδίτης

Master's degree in Business Administration (Strategic promotion & Communication plans)
Bachelor in Marketing management

1. Μέλος Διοικητικού Συμβουλίου HATTA - Γενικός εφορος

Υπευθυνος επιτροπής Θρησκευτικού τουρισμού HATTA
Αναπληρωτής υπευθυνος επιτροπής Εργασιακών/Ασφαλιστικών HATTA
Αναπληρωτής υπευθυνος επιτροπής Φορολογικών HATTA
Αναπληρωτής υπευθυνος επιτροπής Υπαιθριων δραστηριοτήτων/ ειδικων μορφων τουρισμού HATTA
Αναπληρωτής υπευθυνος επιτροπής Αεροπορικών HATTA
Μέλος Ad Hoc επιτροπής φιλικής επίλυσης διαφορών HATTA
Μέλος Ad Hoc επιτροπής δεοντολογίας HATTA

2. Εκπρόσωπος HATTA στην επιτροπή τουριστικής προβολής Δήμου Αθηναίων
3. Αναπληρωτής εκπρόσωπος HATTA στην επιτροπή τουριστικής προβολής Δήμου Πειραιά
4. Εκπρόσωπος ασφαλισμένων κυρίας ασφαλισής στην διοικούσα επιτροπή ΤΑΝΠΥ (ΟΑΕΕ)
5. Μέλος Διοικητικού Συμβουλίου Skal Club Athens
6. Μέλος Εμπορικού Συλλογού Αθηνών
7. Μέλος Ad Hoc επιτροπών (Θρησκευτικού – Θαλασσιου τουρισμού) Υπουργείου Πολιτισμού & Τουρισμού

Τουρισμός = πολιτισμός 'Φλέβα χρυσού' που δεν έχουμε εκμεταλλευθεί

Σοφία Χίντζιου – Κοντογιάννη

Ηεικόνα που λαμβάνουν οι τουρίστες με το που φθάνουν στη χώρα μας, ίσως είναι το ήμισυ των εντυπώσεων που θα αποκομίσουν από την παραμονή τους στην Ελλάδα.

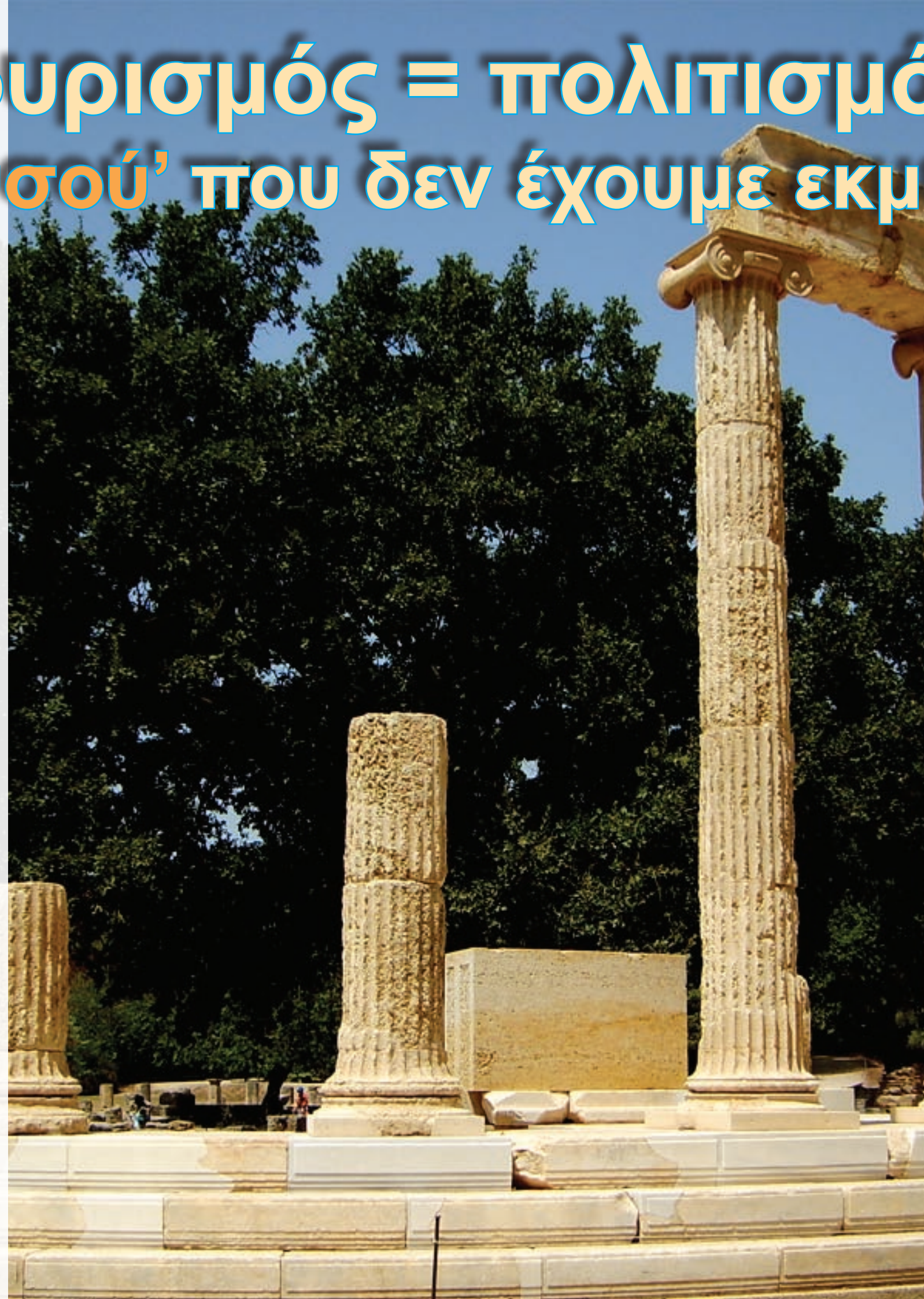
Σε αυτή τη λογική ο Όμιλος «Πολιτεία Ήλιδας – Ολυμπίας», οργανώνει κι εφέτος (16 Ιουλίου) την υποδοχή, στο Κατάκολο, ενός κρουαζιερόπλοιου, του DIVINA, που για πρώτη φορά έρχεται στην Ελλάδα.

Με την πρωτοβουλία αυτή που πραγματοποιείται για τρίτη συνεχόμενη χρονιά, επιδιώκουμε να δείξουμε ότι το πραγματικό πρόσωπο της Ελλάδος δεν είναι αυτό που δείχνουν κάποια γερμανικά λαϊκίστικα περιοδικά, αλλά εκείνο που οικοδομήθηκε από αρχαιοτάτων χρόνων στη γη που γεννήθηκε και εξακολουθεί να ανθεί στον τόπο μας, το πρόσωπο της φιλοξενίας του Ξένιου Δία.

Παράλληλα θέλουμε να δείξουμε στην πολιτεία και στην Τοπική Αυτοδιοίκηση ότι δεν αρκούν οι αφίξεις τουριστών. Οφείλουμε, συνεργαζόμενοι να δημιουργήσουμε συνέργειες τέτοιες που όχι μόνο θα δημιουργήσουν θετική εικόνα για τον τόπο μας στους επισκέπτες μας, αλλά και θα τους δώσουμε τη δυνατότητα να ξοδέψουν και περισσότερο χρόνο αλλά και χρήμα.

Το Κατάκολο, είναι ένας τόπος ιδανικός για την επίτευξη ενός τέτοιου στόχου.

Πέρυσι είχαν καταπλεύσει στο Κατάκολο περισσότερα από 400 κρουαζιερόπλοια με πάνω από 1.000.000 επιβάτες και πλήρωμα. Πολλοί εξ αυτών επισκέφθηκαν

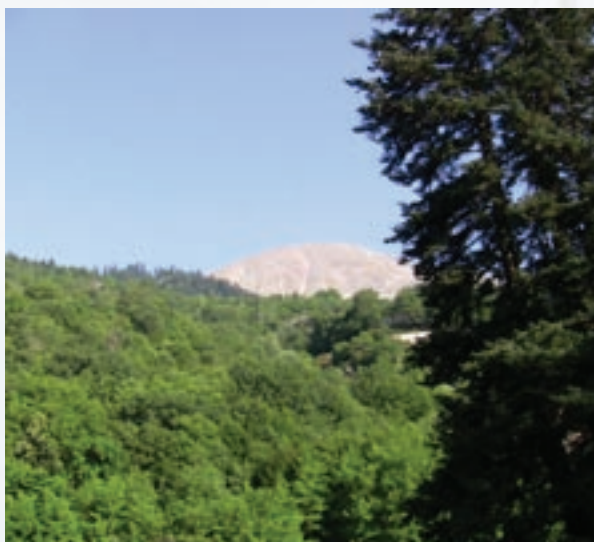
την Αρχαία Ολυμπία και άλλοι παρέμειναν στο Κατάκολο. Είναι βέβαιο ότι και στους μεν και στους δε, θα μπορούσαμε να έχουμε προσφέρει πολλά περισσότερα από μια τυπική επίσκεψη στον αρχαιολογικό χώρο ή μια βόλτα στα μαγαζιά του Κατακόλου.

Το επίνειο του Πύργου κάθε φορά που καταφθάνει ένα κρουαζιερόπλοιο θα έπρεπε να έχει γιορτή. Θα έπρεπε να προβάλλει τη λαϊκή μας παράδοση, τον πολιτισμό του ευλογημένου τόπου της Ολυμπίας και της Ήλιδας, των μοναδικών παραλιών που όμοιές της δεν υπάρχουν στην Ελλάδα, της ιστορίας και του μύθου, αλλά ακόμα και της γευστικής μας παράδοσης και των προϊόντων μας. Και όλο αυτό θα έπρεπε να γίνεται οργανωμένα με επικεφαλής την πολιτεία και τη συμμετοχή όλων των τοπικών οικονομικών και αυτοδιοικητικών φορέων. Ακόμα και θεατρικές παραστάσεις θα μπορούσαν να δίδονται κατά τη διάρκεια της παραμονής των κρουαζιεροπλοίων στο λιμάνι του Κατακόλου. Δόξα τω Θεώ οι πρόγονοί μας, μας κληρονόμησαν ό,τι πιο εκλεκτό υπάρχει παγκοσμίως. Στο χέρι το δικό μας είναι να τα αξιοποιήσουμε.

Δυνατότητες, λοιπόν, υπάρχουν πολλές, και ακόμα περισσότερες προτάσεις. Το ζήτημα είναι, η νέα ηγεσία του Υπουργείου Τουρισμού να δείξει τη βούληση να αξιοποιήσει έναν τόπο που έχει να προσφέρει πολλά στην Ελλάδα, αλλά και δραστηριότητες που ξεκίνησαν από

εδώ, όπως η υποδοχή κρουαζιεροπλοίων, να ενισχυθούν, να εμπλουτισθούν και να λάβουν πιο μόνιμο χαρακτήρα, ώστε ο κάθε επισκέπτης να γίνεται πρέσβυς του ελληνικού τουρισμού, αλλά και ο ίδιος να επιθυμεί να ξαναέλθει στη χώρα μας.

Ο τουρισμός, σε συνδυασμό με τον πολιτισμό που διαθέτει η Ελλάδα, είναι φλέβα χρυσού που οφείλουμε να εκμεταλλευθούμε προς όφελος του ελληνικού λαού. —◆—

Σοφία Χίντζιου – Κοντογιάννη

Πρόεδρος ομίλου Ηλείων για τον πολιτισμό και την ανάπτυξη «Πολιτεία Ήλιδας Ολυμπίας»

Σκοπός της Πολιτείας Ήλιδας Ολυμπίας είναι η προαγωγή και ανάδειξη του Ηλειακού πολιτισμού, η προώθηση ιδεών και ενεργειών που σχετίζονται με τον πολιτισμό, την παιδεία, τον τουρισμό, το περιβάλλον και την εν γένει ανάπτυξη και προβολή του Νομού Ηλείας

<http://politiailidasolympias.blogspot.gr/>

Share the **SPIRIT** of the **OLYMPIANS** Interested?

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ Θέσεις ΗΑΤΤΑ

Άμεσες Ενέργειες

I. Στήριξη επιχειρηματικότητας

- 1) Ρευστότητα επιχειρήσεων (τράπεζες)
- 2) Ελαφρύνσεις επιχειρήσεων (εφορεία, ασφαλιστικά ταμεία)

II. Βελτίωση Εικόνας Ελλάδας

- 1) Αναστροφή αρνητικού κλίματος για Ελλάδα / Δημιουργία θετικής εικόνας
Διάθεση πιστώσεων (λογικού ύψους) για συνεργασία με εταιρείες επικοινωνίας στοχευμένα, σε βασικές τουριστικές αγορές. Οι τουριστικοί φορείς της χώρας έχουν αναλάβει ενεργό δράση. Ο ΗΑΤΤΑ, επικοινωνεί με όλους τους Συνδέσμους τουριστικών γραφείων διεθνώς, αλλά και μεμονωμένους tour operators, προκειμένου να συμβάλλει στη βελτίωση του κλίματος

III. Θεσμικές Ρυθμίσεις

- 1) Φ.Π.Α.: Χαμηλός συντελεστής σε όλα τα συστατικά στοιχεία του τουριστικού πακέτου / προϊόντος (6,5% τουλάχιστον, όπως ισχύει ήδη στα καταλύματα)
- 2) Visa Schengen
Διευκόλυνση στην έκδοση Visa Schengen με:
 - απλοποιήσεις στον έλεγχο (βάσει υπάρχοντος συστήματος)
 - πρακτικές ρυθμίσεις, όπως η electronic database for e-visas (βλ. παράδειγμα Πολωνίας) και
 - αναμόρφωση όρων του συστήματος που ισχύει σήμερα για τη διευκόλυνση του Ευρωπαϊκού Τουρισμού

Η Visa Schengen δεν αποτρέπει την παράνομη μετανάστευση.

3) Άρση Εμποδίων

- Απελευθέρωση του τομέα των οδικών μεταφορών επιβατών (περιλαμβανομένων των ΚΤΕΛ)
- Χορήγηση mini van στα τουριστικά γραφεία για την εξυπηρέτηση των σύγχρονων αναγκών του τουρισμού
- Άνοιγμα επαγγέλματος ξεναγού
- Κατάργηση διατάξεων που αποτελούν πρόσκομμα στην ελεύθερη λειτουργία της αγοράς.
- Πολιτική Αερομεταφορών / Τέλη Αεροδρομίου Ελ. Βενιζέλος

IV. Διευθέτηση άμεσων εκκρεμοτήτων
π.χ. Ωράρια Μουσείων –
Αρχαιολογικών Χώρων

The background of the image is Salvador Dalí's famous painting 'The Persistence of Memory'. It depicts a landscape with a large, melting pocket watch in the center, a small snail on the left, and a melting pocket watch on the right. The scene is set on a wooden surface with a small bowl of fruit and a small snail on the left. The painting is characterized by its surrealist style and the melting of time.

Επειδή

Όλα

είναι

apopseis

www.apopseis.gr